

Debatten van de provincieraadszitting

26 november 2003

OPENBARE ZITTING

BEGROTINGSBESPREKING

Vierde gedeputeerde Frans Van Gaeveren

ALGEMENE ONTVANGSTEN EN UITGAVEN

P. 12: PERSONEEL - VOORZIENINGEN: VRAAG OM MEER TE INVESTEREN IN DE VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de algemene beleidsnota lezen we op pagina 4 bij pensioenen, dat er elk jaar een stijgend aantal begunstigen zijn. En uit de actuariële studie van 29 oktober laatstleden blijkt dat de bijdrage van de provincie, die 9,10 % bedraagt van de weddemassa van de statutairen aan het Pensioenfonds, niet voldoende is om aan de toekomstige verplichtingen te kunnen voldoen.

Het provinciebestuur zou volgens deze actuariële studie 17,07 % van de weddemassa moeten inbrengen in het Pensioenfonds, doch de deputatie wenst maar tot 14,3 % te gaan, omdat dit reeds een meerkost zou zijn van 1 100 000 EUR.

Voor 2004 is in de begroting een dotatie voorzien aan het Pensioenfonds van 3 069 252 EUR.

Er is eveneens een terugname uit het vroegere artikel 32 van 1 119 252 EUR, samen dus 4 188 504 EUR. Maar daar tegenover staat dat het Pensioenfonds 5 350 000 EUR moet betalen aan het provinciebestuur voor het uitbetalen van de pensioenen in 2004.

Het Pensioenfonds moet dus 1 161 801 EUR teruggeven aan het provinciebestuur, meer dan datgene dat ze er dit jaar van ontvangen heeft. Daarbij moeten we rekening houden met de verliezen van het Pensioenfonds van de laatste twee jaren, voor 2001 was dit 136 909 267 BEF en voor 2002 bedroeg dit 10 166 801 EUR.

Deze verliezen en tekorten kunnen we niet recupereren door winsten, maar die moeten op termijn wel aangezuiverd worden. Hoe kunnen we aanzuiveren als we nu al niet voldoen aan de 17,07 % afdracht die nodig is volgens de actuariële studie?

Maar het provinciebestuur kan ook op een andere manier gelden ter beschikking stellen van het Pensioenfonds. Het provinciepersoneel draagt 7,5 % van zijn wedde af voor het Overlevingsfonds, ook het Fonds voor Weduwen en Wezen genoemd.

In 2002 bedroeg dit 1 466 415 EUR aan inkomsten, waarvan 659 392 EUR uitbetaald werd. Voor 2004 voorziet men hetzelfde bedrag aan inkomsten en 760 000 EUR uit te betalen. Al de gestorte gelden van het personeel verdwijnen in het totale budget van de provincie.

Ik wens een voorstel te doen aan de deputatie, namelijk om de gelden afgedragen door het personeel voor het Overlevingsfonds jaarlijks door te storten naar het Pensioenfonds, zodat het Pensioenfonds alle lasten en verplichtingen van het Overlevingsfonds kan overnemen.

Op deze manier zullen alle afdrachten van het personeel aan het Overlevingsfonds hun sociaal doel zeker waar maken in het Pensioenfonds.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is niet alleen op de vraag van collega Waterschoot, maar ook bij de tussenkomsten van de fractievoorzitters dat er een aantal vragen gesteld zijn met betrekking tot het Pensioenfonds.

Ik zou willen beginnen met in mijn antwoord aan raadslid Waterschoot enige duidelijkheid te scheppen in verband met de bedragen die van en naar de vzw Pensioenfonds getransfereerd worden.

In de begroting 2004 is er een dotatie aan de vzw ingeschreven voor 3 690 000 EUR, zijnde dus de 14,3 % van de geraamde statutaire weddemassa.

Voor wat betreft de betaling van de statutaire rustpensioenen door de vzw Pensioenfonds is in de begroting 2004 een ontvangst voorzien van 5 350 000 EUR, wat impliceert dat de provincie 1 660 000 EUR meer ontvangt uit de vzw Pensioenfonds dan ze er aan betaalt.

Gelet op de omvang van het opgebouwde vermogen is dit ook een logische zaak. Via de gediversifieerde beleggingsportefeuille streeft de vzw Pensioenfonds naar een rendement dat eigenlijk zou moeten volstaan om de huidige en toekomstige pensioenverplichtingen te kunnen nakomen. De dotatie van de provincie aan het Pensioenfonds is dan ook slechts een element in de financiering van de pensioenverplichtingen en het behaalde rendement en beschikbaar vermogen binnen de vzw is op zijn minst even belangrijk.

Ik zou trouwens ook even het antwoord op een gelijkaardige vraag vorig jaar van raadslid Mendonck in herinnering willen brengen, waarin gesteld werd dat de bestendige deputatie zich engageert om de nodige inspanningen voor de verdere financiering van het pensioenfonds te blijven leveren, maar dat deze inspanningen steeds gekaderd blijven in een langtermijnperspectief en niet van jaar tot jaar meefluctueren met de grilligheid van de beurskoersen.

Deze zin blijft ook nu de kernzin van het streven naar de verzekering van de pensioenverplichtingen via de vzw Pensioenfonds: een langetermijnvisie waarin de provincie haar financiële verantwoordelijkheden neemt binnen de budgettaire mogelijkheden.

De hoogte van de bijdrage die bepaald is op 14,3 % is ten gevolge van de actuariële studie waar de actuaris concludeert dat de aanbevolen bijdragevoet 17,07 % van de weddemassa bedraagt, maar waar hij ook stelt dat, hierbij rekening houdend met de voldoende marge ten opzichte van de wettelijke minimumreserve en het op dit ogenblik eigenlijk zeer negatieve beursklimaat, de bijdragevoet van 14,3 % de komende jaren volstaat om de toekomstige verplichtingen te financieren.

Ik heb in het antwoord van de diensten de mogelijke scenario's op papier gekregen binnen dewelke de deputatie kon opereren, zijnde van het behoud van de vroegere tot de hoogst mogelijke intrestvoet. Ik zal dit antwoord ook schriftelijk overmaken aan de collega.

Het moge alleszins duidelijk zijn dat de deputatie continu wenst verder te bouwen aan de pensioenreserves via de vzw Pensioenfonds en met deze verhoogde bijdrage wordt dit uiteraard nog extra benadrukt.

Wat betreft de verdere toekomst zal vermoedelijk - maar dat zal ook een stuk afhankelijk zijn van de marktevolutie, van de beursevolutie, eventueel zelfs van politieke evoluties met betrekking tot pensioenleeftijd - per 31 december 2005 ook een nieuwe actuariële studie uitgevoerd worden die terug de basis kan zijn voor de verdere financiële beleidsplannen voor de volgende legislatuur.

De suggestie van raadslid Waterschoot om ook de rechten en plichten inzake het overlevingspensioen te verzekeren via de vzw Pensioenfonds is momenteel in onderzoek. In functie van dit onderzoek en van die conclusies zal er dan ook waarschijnlijk een voorstel naar de vergadering van de vzw Pensioenfonds komen.

De voorzieningen dienen een blijvend aandachtspunt te zijn voor ieder bestuurder en ik denk dat met de verhoging van onze bijdrage aan de vzw de provincie haar voorbeeldfunctie hier ten volle vervult. Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In onze algemene tussenkomst hebben wij ook gewezen op de problematiek van het Pensioenfonds en wij stelden dat de dotatie te laag is. We horen nu wel een zekere uitleg van de gedeputeerde, maar die overtuigt ons niet direct, want wanneer wij de actuariële studie die gemaakt is met situatie op 31 december 2002 bekijken, is het toch wel noodzakelijk om onze politiek naar dat Pensioenfonds toe drastisch te gaan wijzigen.

In de actuariële studie raadt men aan om naar 17,1 % van de loonmassa te gaan. De deputatie wil dit niet doen. Eigenlijk zegt men: 'Wat wij extra moeten inbrengen, zullen wij spreiden over meerdere jaren.' Maar men gaat eigenlijk ook uit van een opbrengst van 6 %.

Wat stellen we vast?

De eerste negen maanden van dit jaar was de opbrengst 3,9 %, dus we halen dit jaar vermoedelijk de 6 % niet. Vorig jaar zaten we zelfs met een fors verlies. De situatie gaat eigenlijk stelselmatig achteruit. U zegt: 'We baseren ons op de actuariële studie.' Maar eigenlijk volgt u die studie maar gedeeltelijk, want eigenlijk zegt men ook dat men de achterstallen van het verleden mee in moet halen en men komt dan op een bedrag van 2,77 % van de loonmassa voor de problemen te putten die in het verleden zijn ontstaan. Als we het dit jaar niet doen, gaan we volgend jaar - als we dat wel moeten doen - twee keer dat bedrag moeten betalen. Dat is dan 5,54 %. En zo gaan we maar verder.

Maar ondertussen verbetert de financiële situatie er niet op. Niemand weet wat er met de beurs gaat gebeuren. Dus wij vinden toch wel dat men een beetje het probleem doorschuift naar de toekomst en dat we eigenlijk nu beter die reserves zou aanspreken, nu die er nog zijn, om het Pensioenfonds te spijzen. Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is natuurlijk een visie als een ander maar ik heb daarjuist reeds gezegd dat de actuariële studie is zoals ze is. Daar wordt door de actuaris zelf voorgesteld op basis van alle berekeningen die hij gedaan heeft, om de bijdragevoet naar 14 % te laten stijgen en daar heeft de deputatie dus ook gevolg aan gegeven.

Dank u.

ALGEMENE RECREATIECENTRA

P. 290-294: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE, DOMEIN HET LEEN EEKLO - WEGEN IN AANBOUW: VRAAG OM IN HET KADER VAN DE (HER)AANLEG VAN WANDELWEGEN EN FIETSPADEN OOK DE AANLEG VAN RUITERPADEN TE ONDERZOEKEN

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een feit dat de heraanleg van wandelpaden en fietspaden – het zijn dezelfde ten andere - binnen de domeinen Puyenbroeck en Het Leen zeker de toegankelijkheid en de aantrekkelijkheid van de twee domeinen gaat verhogen en dat het een goede zaak is. Daar bestaat geen twijfel over.

Nu mijn vraag gaat over het volgende: kan men in het kader van de werken die men naar voren schuift niet overwegen om – en dan in de werkelijke zin van het woord – naast wandel- en fietspaden ruiterspaden te voorzien? Bij het begin van het ruitepad – daar waar de eigenlijke ruit een aanvang neemt met zijn paard – zou een kleine parking moeten ter beschikking staan om de vrachtwagens te parkeren om de paarden te laten uitstijgen alsook enkele horizontale balken om de paarden aan vast te maken.

DEBATTEN

U zult zeggen: 'Met wat komt hij nu weer voor de dag?'

Het is heel eenvoudig. De ruitersport in onze provincie – en ik weet dat, want twee keer in de week kan ik mij daarvan overtuigen – is werkelijk volop in bloei en er zijn veel jonge mensen die zich tot die sport bekennen, in tegenstelling tot de golfsport.

Indien de ruiters op een veilige manier hun wandeling zouden willen maken, zijn ze verplicht, op dit ogenblik, en dat is een vaststaand feit - al die ruitersclubs uit Laarne, Heusden, Zwijnaarde, De Hoefslag bijvoorbeeld, mensen uit Gent kennen dat. En in Sint-Niklaas, Dendermonde en Aalst zal dat wel hetzelfde zijn – met hun vrachtwagen naar het Zoniënwoud te rijden om op hun gemak hun sport te beoefenen. Geef toe dat het toch een beetje overdreven is. Wij hebben zulke mooie domeinen zoals Het Leen en Puyenbroeck om de ruitersport in te beoefenen en nu moeten ze naar het Zoniënwoud gaan of naar het Waalse Gewest. Stel u voor !

Ik verwijs hierbij – en ik kom terug met een ernstige noot – naar Duitsland waar bijna alle parken naast de wandelpaden een ruiterspad hebben. Ik vraag heel ernstig aan de gedeputeerde om die zaak toch te willen overwegen.

Dank u.

Applaus

P. 278-297: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ter voorbereiding van mijn tussenkomst rond Puyenbroeck heb ik er de boeken van de Fonteynen van de Oranjeberg nog eens op nagelezen en nagekeken. Ik moet zeggen dat investeren in geschiedschrijving, ook provinciale geschiedschrijving, altijd leerrijk is want zo kon ik bijvoorbeeld lezen dat in 1966 de toenmalige provincieraadsleden er zich al over beklaagden dat er over het toen pas aangekochte domein Puyenbroeck geen enkele vorm van controle was vanuit de raad. Het enige wat toenmalig gedeputeerde Ernest De Wilde daarop kon antwoorden was dat de onderneming zeer lang zou duren en dat de investeringen zeer hoog zouden zijn.

Dat klinkt ergens bekend.

In de tweede helft van de jaren '80 kwam Puyenbroeck verschillende keren terug aan bod en werd door verschillende fracties, en niet in het minst door de toenmalige meerderheidsfractie PVV, bij monde van provincieraadslid Paul Wille, gesteld dat de investeringen in het provinciaal domein Puyenbroeck in feite een bodemloos vat was, want al die miljoenen verdwenen in iets, maar wat eruit kwam was niet veel.

Anno 2003 is er niet echt veel veranderd.

De voorbije jaren werd er zeer zwaar en zeer veel geïnvesteerd, bijvoorbeeld in:

- een nieuwe speeltuin;
- het opwaarderen van de stacaravanning;
- het nieuwe 50m-zwembad;
- een evenementeneiland;
- een driving range voor de golf, enz.

Dossiers die, hoe verschillend ook, een zaak met elkaar gemeen hadden: allen zijn ze veel, veel duurder uitgevallen dan oorspronkelijk in de provincieraad was voorgesteld.

En ik geef slechts één voorbeeld – wees gerust, niet over de golf, dat komt straks – met name het nieuwe 50m-zwembad.

Ik herinner mij nog zeer goed dat, toen wij in de gemeenteraadszaal van Gent provincieraad hielden omdat wij hier door de asbest waren verbannen, collega Bottequin toen waarschuwde dat zij zeer ernstige twijfels had of we dat konden bouwen voor een bedrag van 450 000 000 BEF tot 480 000 000 BEF. Zij kwam met voorbeelden die in Amsterdam 20 000 000 gulden hadden gekost.

Ik moet vaststellen dat ondertussen dat dossier in een eerste fase is afgeslankt zodanig dat we nu uiteindelijk een 50-meter zwembad gaan hebben waar internationale wedstrijden niet plaats zullen kunnen vinden wegens het niet voldoen aan de normeringen van internationale kampioenschappen en wedstrijden en dat anderzijds de prijzen drastisch zijn opgedreven.

De investeringen voor de toekomst die in de lopende begroting, ontwerpnota 2004, staan ingeschreven zijn ook niet mis. We hebben de negen holes die we gaan aanleggen: 60 000 000 BEF. Daar bovenop komen nog eens 30 000 000 BEF omdat we blijkbaar net op de plaats waar de negen holes moeten komen nu al een minigolf hebben welke moet verplaatst worden. 60 000 000 BEF plus 30 000 000 BEF is 90 000 000 BEF voor negen gaten in de grond met wat gras rond. Dat is zeer veel geld.

Over de dierenkliniek, het tweede grote investeringsproject, kan ik kort zijn. Dat zal door de minister terug naar af worden verwezen. Dus die kredieten zullen niet uitgegeven worden.

Er komen ook twee nieuwe voetbalvelden. Er worden zeer ambitieuze verklaringen rond afgelegd. Dat zou ook ongeveer 45 000 000 BEF kosten. Dat zou dan moeten dienen voor stages voor de nationale topploegen, enz.

Ik heb grote twijfels of die daartoe bereid zijn en of we er met enkel de aanleg van de voetbalvelden gaan zijn. Gaan daar ook de verlichtingsmasten bij zijn? Gaat er voldoende drainage bij zijn? Gaat er een kantine bij zijn? Gaat er een stadion bij zijn? Gaat er een publieksruimte bij zijn?

Een andere investering die hier ingeschreven staat is de aankoop van gronden.

Nu hebben wij tegen de aankoop van extra grond om het domein uit te breiden niets. We gaan dat zelfs steunen. En moest daar eventueel aan bosuitbreiding kunnen gedaan worden, gaan wij dat zeker steunen. Maar voor de bedoeling om plannen die hier af en toe de ronde doen om daar een kanaal te graven, passen wij natuurlijk. In Vlaanderen hebben wij al een Leopoldkanaal, een Albertkanaal. Ik denk dat niemand op een Van Gaeverenkanaal zit te wachten in deze provincieraad. Dus ik denk dat we ons de kosten om het domein te ontsluiten via waterweg best kunnen besparen.

Tot slot de golf. U had waarschijnlijk niet anders verwacht.

Ik heb op de kostprijs van de tweede fase, de aanleg van negen holes, gewezen. Ons standpunt is daarover bekend. Maar nu komen we in een verdere fase want nu beginnen er uiteindelijk, na jarenlang zagen van onze kant, stukken naar boven te komen wat betreft de exploitatievorm en de exploitatiekosten.

Daar moeten wij vaststellen dat blijkbaar in de deputatie alle violen nog niet gelijk staan gestemd.

Ik heb vorige week zeer goed naar de tussenkomst van collega Van der haeghen geluisterd die zeer grote bedenkingen had bij het verzelfstandigen van dat aspect van het domein, bij het eventueel commercialiseren van dat domein, bij het eventueel in exploitatie geven van een aantal facetten, bijvoorbeeld de headpro en pro: een totaal nieuwe techniek in onze provincie dat personeel in feite geen provinciepersoneel zou zijn maar die zich eigenlijk inkopen om daar dan lessen te mogen geven, opleidingen te mogen geven, mensen voor te bereiden op hun golfbekwaamheidsattest.

Ik denk dat er daarrond nog zeker een en ander zal moeten uitgeklaard worden.

Waarover blijkbaar ook nog geen duidelijkheid is binnen de deputatie, is op welke manier er inkomsten zullen worden gegenereerd: eenmalige inschrijvingen, abonnementen niet, of misschien wel, verhuur van balletjes, enz.

Ik kan alleen maar vaststellen dat er nogal zeer hoge bedragen in de begroting staan ingeschreven van inkomsten op basis van een bezoekersaantal van 200 man per dag. Ik heb daar zeer grote vragen bij. Blijkbaar circuleren er ook ontwerpbegrotingen als een soort verafspiegeling van dat verzelfstandigd provinciebedrijf.

Ik denk dat het goed zou zijn mochten al deze documenten ook aan de commissie worden overgemaakt. Dank u.

P. 278-297: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: BEDENKINGEN BIJ DE EXPLOITATIE VAN HET GOLFTERREIN

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er zijn al heel wat tussenkomsten geweest in deze provincieraad met betrekking tot de aanleg van het golfterrein in het provinciaal domein Puyenbroeck en ik ben ervan overtuigd dat er nog heel wat zullen volgen. Dat is ook normaal – het gaat om een ambitieus project.

De basisfilosofie van het golfterrein in Puyenbroeck moet gezien worden in functie van de democratisering van de golfsport. Hierbij kan de provinciale overheid een belangrijke rol spelen. Daarom is de optie genomen van een 'open' golf. Hiermee bedoelen we dat er noch 'entry fee' noch lidgeld zal gevraagd worden, enkel een democratische jaarlijkse bijdrage om de administratiekosten te dekken, met inbegrip van het bedrag dat per speler moet doorgestort worden aan de golffederatie.

Conform het totale concept betreffende het provinciaal domein Puyenbroeck is het uiteraard de bedoeling deze bijdrage zo laag mogelijk te houden, waarbij rekening zal gehouden worden met enerzijds laagdrempeligheid en anderzijds rentabiliteit.

DEBATTEN

Dit kadert volledig in de basismissie van het domein en in de bevindingen en aanbevelingen gemaakt door het Centrum voor Sportmanagement, Research en Advies van de Universiteit Gent. In hun conclusie stellen zij dat 'de golfsport een groot aantal barrières kent en dat deze vooral door de clubs zelf worden ingebouwd. Een open golf in Puyenbroeck is zowel voor de sport als voor de federatie in Vlaanderen een nieuw gegeven'. Bij exploitatie dient aandacht geschonken aan samenwerking met een 'pro' - professional golfer - en aan opleiding van Vlabus-monitoren voor de realisatie van golfinitiaties in het kader van de schoolspordagen.

De golfschool, en in een later stadium de golfbaan in Puyenbroeck, is een van de weinige open golfinfrastructuren waar de toetredingsdrempel zo laag zal liggen. Deze laagdrempeligheid moet samen met de kwaliteit van spel en de dienstverlening aan de golfers als troef uitgespeeld worden.

Wat de marktsituatie betreft telt Vlaanderen vandaag de dag 20 875 golfspelers in 38 clubs; een groei van 8,5 % in vergelijking met 1999 en 20 % meer dan in 1997.

Uit dezelfde cijfers van de golffederatie blijkt ook dat vooral Oost-Vlaanderen en Antwerpen op of zelfs over de saturatiegrens zitten. Dit betekent dat heel wat clubs op dit ogenblik geen nieuwe leden kunnen aanvaarden, met als resultaat dat een verdere democratisering van de golfsport stagneert.

Het exploitatiesucces is mijn inziens gegarandeerd en voor de toekomstige golfbaan in Wachtebeke is zeker genoeg marktpotentieel voorhanden.

Graag nog enkele opmerkingen over de exploitatie van het golfterrein.

Wat de juridische structuur betreft kan men stellen dat de meeste golfbanen in België worden beheerd in een dubbele structuur: enerzijds is of zijn er een of meerdere rechtsperso(o)n(en) die het patrimonium beheert/beheren en anderzijds wordt de exploitatie van de golfbaan in 99 % van de gevallen in handen van een vzw gegeven, die in sommige gevallen een huur betaalt aan de patrimoniumbeheerder.

Ik heb gezien dat de uiteindelijke keuze werd genomen voor de oprichting van een gewoon provinciebedrijf. Persoonlijk kan ik achter de optie van een gewoon provinciebedrijf staan, want op die manier creëert men een aantal praktische mogelijkheden met een strikte financiële controle.

Los van de exploitatievorm is ook een organisatorische structuur noodzakelijk met invulling van een degelijk personeelskader. Daarom moet momenteel gestreefd worden naar het zo vlug mogelijk in dienst nemen van een manager. Dit zou de mogelijkheid scheppen om al een aantal noodzakelijke acties te ondernemen ter voorbereiding van de eigenlijke start van de golfschool rond april 2004.

Er dient een strategisch recruiteringsplan te worden uitgewerkt waarbij het doelpubliek ruim moet gezien worden: zowel bedrijven als de individuele sporter zijn potentiële spelers op de golfbaan van Puyenbroeck. Bedrijven zijn belangrijk, niet alleen als bedrijf in het kader van business-to-businessacties, maar ook in functie van de personen in hun middenkader als doelgroep. Dit zijn meestal 25- à 45-jarigen, die in een jong gezin de inkomensverantwoordelijkheid dragen en die een lidmaatschap bij een 'doorsnee golfclub' financieel nog niet of niet meer kunnen dragen of andere belangrijke prioriteiten hebben. Voor hen kan de golfvereniging in Puyenbroeck een prima oplossing bieden. Omdat het in de meeste gevallen over jonge gezinnen gaat, moet ook gewerkt worden aan een gezinsvriendelijk imago van de club. Hiervoor is het bestaande aanbod in Puyenbroeck zeer belangrijk zodat het hele gezin een aangename dag kan beleven op een en dezelfde locatie.

De individuele sporter kan gezocht worden in alle lagen van de bevolking. Deze groep van individuele sporters zal vooral bereikt moeten worden via meer algemene campagnes in het kader van imago-uitbouw en algemene publiciteit en publicaties in de verschillende media.

Dames en heren, de golfsport is in volle beweging. In tijden van onthaasting is golf aan een grote groei bezig. Het is trouwens een zeer bijzondere sport door de natuurlijke omgeving, de wandeling, de ontspanning maar ook door de techniciteit, de strijd tegen zichzelf en de golfbaan en dit alles in een vriendschappelijke sfeer. Allemaal elementen die ervoor zorgen dat deze heel aparte sport veel plezier verschaft.

Op golf staat geen leeftijd. De kleinsten worden al door het spel met bal en club aangetrokken en heel wat grootouders vinden het fijn om met hun kleinkinderen de baan op te gaan. Golf is een zeer gezonde sport die je beoefent op eigen ritme én in de vrije natuur.

Golf is een heel sociale en vaak ook familiale activiteit. Men speelt het hele jaar door, onder de stralende zon, maar net zo goed bij motregen en rukwinden. Men speelt ook met iedereen, met junior of senior, met een beginneling, met de clubkampioen.

Aan de Oost-Vlaamse burger om deze mooie sport te ontdekken in ons provinciaal domein Puyenbroeck in Wachtebeke !

Dank u.

DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE - GOLF:**P. 280: BEDENKINGEN BIJ DE VERMOEDELIJKE PERSONEELSVERVERSTERKING VOOR DE OPENING VAN HET NIEUWE GOLFTERREIN****P. 281: BEDENKINGEN BIJ DE BEREKENING VAN DE INKOMSTEN UITGAANDE VAN 3 500 INGESCHREVEN GOLFPERS EN EEN GEMIDDELDE BEZETTING VAN 200 SPELERS PER DAG****P. 284: VRAGEN BIJ DE GERAAMDE BEDRAGEN****De heer Marginet**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De gedeputeerde weet dat ik een genuanceerd en zelfs eerder positief beeld van de golfplannen in Puyenbroeck heb. Dat belet evenwel niet dat ook ik kritische vragen en bemerkingen heb.

Ik schrik een beetje van bepaalde prijzen. 12 000 EUR als gemiddeld ereloon verschuldigd aan de adviseur voor het groenonderhoud van de driving range en de golf noem ik meer dan een ereloon, ik zou zelfs zeggen een zeer vette premie. De jaarlijkse vervanging en aanvulling van circa 3 000 golfballen zou noodzakelijk zijn, samen met de tapijten: 5 500 EUR. En dan nog een 37 500 EUR aan diverse publiciteit en nog een pak onderhoudskosten van verschillende aard. Het lijkt mij allemaal aan de hoge kant en ik besef dat het woordje 'raming' hier normaal is, gezien nieuw en dus geen vergelijk mogelijk, maar toch vraag ik mij af of de firma's niet welwillend graag hoog ramen. Wie gaat dit vanuit de provincie opvolgen? Hoe gaat men dat vanuit de provincie opvolgen?

Ik lees in de toelichting van de vier artikels 760 04/620 00, -621 00, -623 00 en -624 00 vier keer identiek hetzelfde. Troost u, ik zal het maar een keer voorlezen. Ik citeer: 'Er wordt geanticipeerd op een personeelsversterking voor de opening van het nieuwe golfterrein. Vermoedelijk – dat is een belangrijk woordje hier – 'aanwerving van een beheerder, secretariaatspersoneel, onderhouds- en gespecialiseerd personeel pro en headpro'.

Dat 'vermoedelijk' verontrust mij sterk. Het lijkt mij niet direct te getuigen van een doordacht en vooruitziend beleid.

Wat is er nu nodig aan personeel? Komt er een beheerder? Hoeveel secretariaats-, onderhouds- en gespecialiseerd personeel is er nodig?

Eenzijds zal men 'vermoedelijk' personeel moeten aanwerven, anderzijds kan men behoorlijk goed voorspellen hoeveel golfers er zich zullen inschrijven én hoeveel er per dag zullen spelen. Heeft de twijfel bij de invulling van het personeel soms te maken met de vrees voor een té enthousiaste inschatting van het aantal leden, annex spelers. Ik heb trouwens bij een collega van een andere fractie daarnet een gelijkaardig iets gehoord. 3 500 ingeschreven golfers en gemiddeld 200 spelers per dag: ik gun u oprecht dit succes, maar wacht toch met spanning en nieuwsgierigheid af.

Zou de deputatie niet beter vertrekken vanuit een iets minder optimistisch standpunt om een begroting op te maken?

Dank u.

P. 284: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE - PREMIES EN SUBSIDIES AAN VZW'S: BEDENKINGEN BIJ HET SCHRAPPEN VAN HET CONCERT DAT IN SAMENWERKING MET HET FESTIVAL VAN VLAANDEREN WERD GEORGANISEERD**De heer Lampaert**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Via de commissie vernamen we dat het concert in samenwerking met het Festival van Vlaanderen in het provinciaal domein Puyenbroeck om financiële reden werd geschrapt. Het domein biedt echter – ik moet het u niet zeggen – een uniek kader om dit soort evenementen te organiseren. Er is groen, veel groen en water, dankzij een mooie vijver. Als men er nu nog een mooie zomeravond bij denkt – en we hebben er dit jaar nogal wat gekend – begrijpt u waarom 10 000 mensen het leuk vonden om naar een concert te komen luisteren van Händel.

DEBATTEN

Ik begrijp natuurlijk wel dat er moet gesnoeid worden in de uitgaven, maar een concert of happening die iets minder kost is zeker uit te werken. Als ik zie hoe steden zoals Gent en Lokeren, enz., en ook heel wat kleine parochies, eenvoudig en mooi uitgewerkte spektakels kunnen organiseren – en zij hebben geen domein zoals Puyenbroeck – denk ik dat het ook voor de provincie en voor het provinciaal domein moet mogelijk zijn om dit wel te doen, zeker als men beschikt over zo een mooie infrastructuur.
Dank u.

P. 12 BELEIDSNOTA: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE - AANLEG MINIGOLFTERREIN: VRAGEN BIJ DE HOGE KOSTPRIJS VAN HET MINIGOLFTERREIN

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De kredieten die voorzien worden voor de aanleg van een minigolfterrein in Puyenbroeck vallen op. Ik wens te vernemen waarom dit zo duur moet zijn.
Minigolfterreinen treft men op vele plaatsen aan, maar een terrein van 750 000 EUR lijkt ons toch wel heel bijzonder te worden. Ik dacht in eerste instantie dat het moet gaan om een domein met gouden putjes of zilveren balletjes. Of misschien andersom, gouden balletjes en zilveren putjes.
Ik vraag mij dan ook af wat dat minigolfterrein met die 750 000 EUR allemaal gaat voorstellen en of men - zeker omdat men toch op een aantal departementen aan het snoeien is - geen goedkopere alternatieven had kunnen voorzien.
Dank u.

DOMEIN ROOMAKKER TIELRODE (TEMSE): WAAROM WORDT DIT DOMEIN NIET UITGEBREID MET AANPALENDE GRONDEN MET BELANGRIJKE HISTORISCHE ELEMENTEN?

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het provinciaal domein Roomakker kent in vergelijking met andere provinciale domeinen geen grote bekendheid. Het ligt in de regio waar ik zelf verkozen ben en ik moet toegeven dat ik tot voor mijn verkiezing nog nooit gehoord had van het domein. Dit komt voornamelijk door de eerder kleine oppervlakte in vergelijking met de andere domeinen.
Het gebied De Roomakker is oorspronkelijk ontstaan door kleiontginning voor de productie van bakstenen op het grondgebied van Tielrode, een deelgemeente in Temse. Momenteel bestaat het gebied uit drie putten die gevuld zijn met water. In 1991 is het eigendom geworden van de provincie en heeft de natuur zich er geleidelijk en mits ondersteuning verder ontwikkeld.
De provincie heeft de intentie te kennen gegeven om de natuur verder te doen ontwikkelen. In samenwerking met het gemeentebestuur van Temse werd hiervoor een natuurbeheersplan opgesteld.

Het gebied is ongeveer 12 hectare groot. Voor een wandelaar redelijk klein, maar omwille van de natuurwaarde oefent het gebied een bepaalde aantrekkingskracht uit. Mits de bezoekers rekening houden met de rust in het gebied mag men uiteraard meer initiatieven nemen om het gebied een grotere aantrekkingskracht te geven. De gemeente Temse voorziet onder meer in een aantal projecten – en waarschijnlijk in samenwerking met de provincie - die gericht zijn op de scholen.

Met de bereikbaarheid van het gebied scheelt toch wel iets. Ik heb het gebied al verschillende malen bezocht en de eerste keer heb ik toch wel eventjes moeten zoeken. Een kleinschalige parkeerruimte - al was het maar op een verharde ondergrond - ontbreekt. De Hofstraat, waar zich de belangrijkste ingangen situeren, biedt, behalve enkele niet zo veilige parkeerplaatsen voor enkele woningen, weinig parkeerruimte.

Ook voor fietsers werd er aan de belangrijkste ingang niets voorzien en ik vermoed dat dit ook aan de andere ingangen niet gebeurd is. Ik woon zelf in een kleinschalig natuurgebied dat beheerd wordt door een vzw en daar heeft men toch wel enkele fietsenrekken voorzien. Ik begrijp niet waarom men aan een provinciaal domein daar geen rekening heeft mee gehouden.

Het domein De Roomakker is het enige provinciale domein in het oosten van de provincie. Voor de verdere invulling en opwaardering van het gebied is een uitbreiding wel aangewezen. Eind vorig jaar bood die mogelijkheid zich aan omdat de aan de overkant gelegen gronden te koop werden aangeboden. Het ging onder meer over een aanzienlijk stuk grond met enkele waardevolle elementen zoals een waardevol kapelletje, de fundamenten van een kasteel uit de 13de eeuw, een ruïne van een hoeve en leegstaande schuur. Alles samen maakte het oorspronkelijk deel uit van het Hof van Appelsvoorde.

Voorafgaandelijk op mijn antwoord op de vragen moet ik toch wel stellen dat ik vastgesteld heb bij het doornemen van de tussenkomsten in verband met de begroting dat ik – en ik heb er niet de Fontein van de Oranjeberg op nageslagen – vermoed dat het voor de eerste keer is in de provinciale geschiedenis dat het aantal tussenkomsten in verband met de provinciale domeinen het hoogst is van alle bevoegdheden.

Er zijn niet minder dan negen tussenkomsten op de voet gevolgd door de sector Sport en de sector Cultuur, met elk zeven tussenkomsten. Dit wil zeggen, Mijnheer de Voorzitter, dat samen met Toerisme ongeveer 50 % van de tussenkomsten in dit halfjaar hier gaan over vrijetijdsbesteding. Ik denk dat de vertegenwoordiging van de bevolking het met mij eens is dat vrijetijdsbesteding een steeds belangrijker deel van het maatschappelijk leven uitmaakt.

De vraag die zich natuurlijk stelt is of dit een taak is – Sport, Cultuur, Toerisme – voor de overheid of wij dit aan privaatschap moeten overlaten. Als liberaal lid van deze deputatie zult u mij niet verdenken dat ik niet gecharmeerd zou zijn door het tweede, maar ik denk dat de juiste weg, zoals meestal, ergens in het midden ligt en de realiteit leert mij dat op alle niveaus de overheid taken tot zich neemt om de vrijetijdsbesteding op een kwaliteitsvolle manier bereikbaar te maken voor iedereen.

Dat wil niet zeggen dat ik een aanhanger ben van de 'gratis voor niets'-cultuur - ik denk dat het leven een stuk opdracht inhoudt – maar wel van het haalbaar en betaalbaar maken voor de gewone burger, onze gezinnen en degenen die niet allemaal evenveel kansen hebben gekregen.

Het openbaar nut is dus de draad die door onze opdracht loopt.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Openbaar betekent volgens Van Dale 'voor iedereen toegankelijk', met de nadruk op 'voor iedereen'. Het is zo een beetje zoals de term 'volks'. Het woord wordt ook in alle omstandigheden te pas en te onpas gebruikt. Ik had laatst nog een discussie over de term 'volkscafé'. Is 'volkscafé' een plaats waar alleen maar de zwaksten uit de maatschappij samenkomen of is dit een plaats waar de doorsnede van de bevolking elkaar vindt? Om het in militaire termen te zeggen: van soldaat tot generaal.

De vraag die wij ons moeten stellen is of een openbaar volksdomein een kamp moet worden voor minderbedeelden waar men een bewijs van non-inkomen moet leveren om binnen te geraken of moet het precies een plaats zijn om medeburgers met elkaar te integreren op basis van zeer uiteenlopende interesses?

De vraag die zich natuurlijk stelt is of dit een taak is – Sport, Cultuur, Toerisme – voor de overheid of wij dit aan privaatschap moeten overlaten. Als liberaal lid van deze deputatie zult u mij niet verdenken dat ik niet gecharmeerd zou zijn door het tweede, maar ik denk dat de juiste weg, zoals meestal, ergens in het midden ligt en de realiteit leert mij dat op alle niveaus de overheid taken tot zich neemt om de vrijetijdsbesteding op een kwaliteitsvolle manier bereikbaar te maken voor iedereen.

Dat wil niet zeggen dat ik een aanhanger ben van de 'gratis voor niets'-cultuur - ik denk dat het leven een stuk opdracht inhoudt – maar wel van het haalbaar en betaalbaar maken voor de gewone burger, onze gezinnen en degenen die niet allemaal evenveel kansen hebben gekregen.

Het openbaar nut is dus de draad die door onze opdracht loopt.

Openbaar betekent volgens Van Dale 'voor iedereen toegankelijk', met de nadruk op 'voor iedereen'. Het is zo een beetje zoals de term 'volks'. Het woord wordt ook in alle omstandigheden te pas en te onpas gebruikt. Ik had laatst nog een discussie over de term 'volkscafé'. Is 'volkscafé' een plaats waar alleen maar de zwaksten uit de maatschappij samenkomen of is dit een plaats waar de doorsnede van de bevolking elkaar vindt? Om het in militaire termen te zeggen: van soldaat tot generaal.

De vraag die wij ons moeten stellen is of een openbaar volksdomein een kamp moet worden voor minderbedeelden waar men een bewijs van non-inkomen moet leveren om binnen te geraken of moet het precies een plaats zijn om medeburgers met elkaar te integreren op basis van zeer uiteenlopende interesses?

DEBATTEN

De voorzitter citeerde na de openingstoespraak van de gouverneur de woorden van een liberaal die zei dat de politiek zich bezig moet houden met de zwaksten in de samenleving.

Een eerste opdracht is ervoor te zorgen dat deze groep niet geïsoleerd wordt, dat ze niet in vakjes gestoken worden met een etiket erop, maar dat iedereen ze laat voelen dat zij een waarde hebben in onze maatschappij.

Ik heb gisteren van mevrouw Lafkioui ook gehoord dat sport een integratiemiddel is in het maatschappelijk leven.

Ik denk dat dit evenzeer slaat op terisme en op onze provinciale domeinen die het toeristisch uithangbord van de provincie Oost-Vlaanderen bij uitstek zijn. De basismissie van onze domeinen is in het verleden reeds voldoende naar voren gebracht en ik denk dat wij met de evolutie zoals ze zich voordoet alleen maar tevreden kunnen zijn.

In 1998 kwam het masterplan tot stand voor het domein Puyenbroeck, een termijnvisie tot een laagdrempelig volksrecreatiedomein. Niet om de privé-tuin van wie dan ook te zijn, maar ten behoeve van de honderdduizenden bezoekers. Het masterplan werd vorig jaar geactualiseerd en kwam reeds meermaals aan bod in de verschillende besprekingen en commissies.

Voor het domein Het Leen zijn in de begroting middelen voorzien om ook daar een langetermijnvisie te ontwikkelen, uiteraard binnen de ietwat andere missie van dit domein.

Voor het domein De Gavers zijn met de ingebruikneming van het zwembadcomplex en de bijhorende omgevingswerken, waaronder de nieuwe parking en de nieuwe speeltuin, de grootste investeringen achter de rug en zal de nieuwe APB, het autonoom provinciebedrijf, zich vooral moeten gaan richten op het bijschaven van de exploitatie.

Dan kom ik tot de meer concrete vragen van de collega's. Ik zou willen beginnen met de vraag van collega Stevenheydens in verband met ons kleiner provinciaal domein De Roomakker.

Ik dacht eerst mijnheer De Cuyper voorrang te geven omdat hij nog weg moest, maar hij is schijnbaar al vertrokken.

Wij hebben inderdaad kennis gekregen van het gemeentebestuur van Temse dat de te renoveren hoeve met authentieke schuur en bijhorende grond eind 2002 via advertenties te koop werd aangeboden. Naast de hoeve werden ook twee woningen te koop aangeboden voor 235 000 EUR en 223 000 EUR. Het aanbod werd voorgelegd aan de deputatie, maar weliswaar met negatief advies zowel van dienst 84-Milieu als van de 11de directie.

Ik ben ook ter plaatse geweest, Collega, en het is zo dat de hoeve bijna volledig verwoest is door brand, de schuur volledig is vervallen en de bijgebouwen praktisch waardeloos zijn.

Toch werd een prijs van bij de 400 000 EUR gevraagd, wat toch wel buitensporig hoog is.

Onze dienst Milieu heeft geadviseerd dat investeringen voor natuur beter kunnen ingezet worden voor aankopen van waardevolle gronden in plaats van een dergelijk stuk patrimonium, want ik denk dat die prijs buitensporig hoog is. Maar als u daarmee de renovatie bedoelt van de schuur en de uitgebrande hoeve zal u dan met geen veelvoud van uw begrote minigolf toekomen om daar alles terug in orde te brengen.

Wat betreft de toekomst, bijkomende initiatieven in het kader van natuur- en milieueducatie rond De Roomakker: die kunnen uiteraard tot stand komen. Wij hebben gezegd dat wij gaan trachten te investeren in gronden in de omgeving van onze bestaande eigendommen. Dus uiteraard is De Roomakker er een van.

Wat betreft uw vraag in verband met de parking zal ik eens kijken wat de mogelijkheden zijn. Ik zal daarover ook in communicatie treden met de gemeente Temse want zij doen uiteindelijk het beheer van het domein.

Er is dan de vraag van collega Lampaert in verband met het Festival van Vlaanderen.

De happening die wij gehad hebben in 2002, samen met het Festival van Vlaanderen, was een zeer groot succes. Wij hadden bijna 10 000 bezoekers. Dat was uiteraard zeer mooi.

Op dat ogenblik waren er twee uitgangspunten voor de organisatie. Dat was in eerste instantie niet alleen een nieuwe doelgroep aanspreken, want het is onze betrachting om zoveel mogelijk doelgroepen met ons domein kennis te laten maken, maar ten tweede om te tonen dat een dergelijk evenement mogelijk is binnen ons domein.

Wat betreft de financiële implicatie was dat geen goedkoop evenement. Er was inderdaad een voorstel van het festival om in 2004 opnieuw een dergelijk project op te zetten, maar het prijskaartje was niet gering. Wij moesten daar een voorziening voor maken van 175 000 EUR. Dat is een bedrag dat eigenlijk het totaal budget van het domein in verband met de evenementenorganisaties zeer ver overschrijdt.

Ik denk, Collega, dat wij, uiteraard naar de toekomst toe, op zoek moeten gaan naar verdere mogelijkheden.

Ik heb trouwens ook met collega Van Der Meiren gesproken, want er is mij ook al eens de vraag gesteld vanuit het Filmfestival of er niet iets mogelijk was binnen het domein. Misschien kunnen we in het kader van onze gesprekken met onze centers of excellence ook de inhoud naar onze provinciale domeinen eens herbekijken. Wij kunnen eens kijken of wij op die manier niet een aantal zaken kunnen organiseren binnen dat prachtig domein.

Dan heb ik de vraag van collega De Cuyper in verband met de ruiterspaden.

Er is inderdaad heel wat vraag naar dergelijke paden.

Ik moet toch wel zeggen dat wij binnen onze domeinen zelf al een aantal initiatieven nemen naar de paardensport toe. Wij hebben de jaarlijks terugkerende menwedstrijd.

Ieder jaar wordt ook ter gelegenheid van de smokkeltoer, die plaats vindt in oktober/november, het domein opengesteld om een passage voor ruiters te voorzien. Er is ook een deel van ons terrein dat gehuurd wordt door een lokale ruitersclub.

Wat uw vraag specifiek betreft naar nieuwe paden is het zo dat er mogelijkheden moeten onderzocht worden dienaangaande. U betrok daar ook het domein Het Leen bij waarvan ik daarjuist gezegd heb dat wij voor volgend jaar een nieuw inrichtingsplan gaan opstarten. Ik zal uw vraag meegeven ter onderzoek en wij zullen dan zien wat de mogelijkheden zijn.

Binnen het domein Wachtebeke zijn een aantal mogelijkheden voorradig en ook daar gaan wij eens kijken op welke manier wij naar een soort afzonderlijk gebruik kunnen gaan van een aantal paden, want we moeten toch opletten dat wij de verschillende categorieën gebruikers niet in conflict brengen met elkaar, dat elke recreant op een veilige manier kan gebruik maken van onze domeinen.

Wij hebben ook al vragen gekregen voor organisatie van mountainbike. Als dat op vastgestelde dagen en tijdstippen kan doorgaan, kunnen we daar de nodige voorzorgen voor nemen en we zullen ook eens zien of wij in die context de ruitersport aan bod kunnen laten komen.

Ik heb ook vandaag nog bij de bespreking van onze evenementen - degenen die in de 7de commissie waren zullen er dus al over gehoord hebben – gezegd dat er volgend jaar begin augustus een country- en westerndag doorgaat in het domein en ter gelegenheid van dat evenement is het ook de bedoeling van een groot gedeelte van het domein open te stellen voor de ruiters.

Alvorens aan de golf te beginnen moet ik nog even zeggen dat in de algemene tussenkomsten er ook een aantal keer werd teruggekomen op het educatief gebouw aan het dierenpark ondanks het feit dat ik duidelijk gesteld heb dat er over een dierenkliniek geen sprake is. Ik heb sindsdien altijd herhaald dat het niet om een dierenkliniek in se gaat. Toch stel ik vast dat de leden van de oppositie deze term steevast in de mond nemen.

Dat men dit een peperduur non-project vindt laat ik voor Groen!

Mevrouw Van Grembergen is iets meer genuanceerd en heeft uiteraard gelijk wanneer zij stelt dat wij met dit project niet de sponsor mogen worden van de universiteit. Dat is ook nooit het uitgangspunt geweest.

Ik heb tijdens de verschillende commissievergaderingen enkel verwezen naar de verslagen van overleg met de universiteit om eigenlijk het project te kaderen. Het is en zal een educatief project zijn dat in de eerste plaats de invulling moet bieden voor onze eigen noden. Met de universiteit halen wij de knowhow binnen en wij zullen samen met de ontwerper onderzoeken in welke zaken wij tot een win-winsituatie kunnen komen met de universiteit en wat de diverse partijen daarvoor over hebben.

Dan denk ik aan het hoofdstuk van de golf te kunnen beginnen, waar de meeste vragen over gesteld zijn. Er is al heel wat over de golf gezegd is en er zal waarschijnlijk nog veel over gesproken worden. Ik hoop het.

Ons uitgangspunt voor de golf is de democratisering van deze sport of het leveren van een bijdrage tot het volks maken van deze sport. Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat wij met de link die wij gelegd hebben door het gebouw dat zowel dienstig moet zijn voor de recreatiesite, de campingsite, het kampeerterrein als voor dit golfproject er zullen kunnen op toezien dat het effectief een openbare golf zal worden.

Tweede voordeel was – en dat heb ik ook in de vorige jaren reeds gesteld – het ruimtebeslag.

Ik denk dat het kader van het provinciaal domein zich uitstekend leent voor dit project omdat het ook een integratie zal meebrengen tussen de twee verschillende sites, namelijk de recreatiesite en de sportsite die nu toch een stuk uit elkaar liggen en die door de golfbaan meer met elkaar zullen verbonden worden. In dat kader – ik heb altijd gesproken over een geïntegreerd project – zal ook nagezien worden welke fietspaden, welke mogelijkheden binnen deze realisatie kunnen verwezenlijkt worden.

DEBATTEN

Er zijn nogal wat technische vragen gesteld in verband met de exploitatie, zowel door voor- als tegenstanders van de golf.

Er is beslist om de exploitatie te doen binnen de vorm van een gewoon provinciebedrijf waardoor de bekommernis van mevrouw Van der haeghen, namens de sp.a-fractie, toch wel ondervangen wordt. De controle zal binnen de directie, binnen de deputatie en uiteraard ook hier binnen de provincieraad geschieden.

U zult ook zien dat bij de oprichting van dit gewoon provinciebedrijf, dat trouwens op de agenda staat voor de provincieraad van december, er ook een uitgebreide nota is gevoegd waarvan ik onder andere aan mevrouw Van Grembergen een kopie heb bezorgd omdat zij het dossier als dusdanig nog niet gezien had. Ik denk dat de inhoud van de tekst nog meermaals aan bod zal komen binnen de commissie. Het is onze bedoeling om met het provinciebedrijf, dat vóór 31 december zou moeten opgericht worden, volgend jaar te kunnen van start gaan. De nota is uiteraard geen wettekst. Ik heb er trouwens op geschreven dat het een richtnota is. Het is het gevolg van een werkgroep waarbij diverse externe deskundigen hun advies hebben gegeven. De cijfers die daarin staan, Collega, heb ik niet zelf uitgevonden. Ze komen van de mensen van het terrein.

U hebt een aantal vragen gesteld en ik kan wel op een paar daarvan antwoorden.

Ten eerste over het woordje 'vermoedelijk'.

De meest actuele tekst is degene die bij het verslag aan de provincieraad zit voor de oprichting van het APB. De begroting moest ingediend worden in augustus. Nadien zijn er nog een aantal vergaderingen geweest en zijn er ook meer bepaald al een aantal standpunten ingenomen met betrekking tot personeel en exploitatie.

De nota die ter tafel ligt is uiteraard ook nog niet af. Het is een richtnota die gefinaliseerd is eind oktober. Het is inderdaad de bedoeling van zo snel mogelijk te kunnen overgaan tot de aanwerving van een beheerder voor het globaal project. Die man zal dan nog drie maanden de tijd hebben om heel de zaak voor te bereiden. Hij zal links en rechts ook nog wel een aantal voorstellen hebben.

Uiteraard zullen ook die voorstellen naar de commissie komen.

De tips van mevrouw Verhoeve in verband met het strategisch plan en misschien zelfs het voorzien van gezinsspakketten zal ik met plezier meenemen naar de werkgroep.

Ik heb dan ook nog een vraag gezien van collega Marginet die sprak over de 12 000 EUR als gemiddeld ereloon voor de adviseur. Er is inderdaad een bedrag voorzien binnen deze begroting voor de adviseur, maar wij hebben een contract met de adviseur dat bepaalt dat wij die man 80 EUR/uur betalen en een verplaatsingsvergoeding van 60 EUR/bezoek. Het zal dus aan ons zijn hoeveel keer wij beroep op hem moeten doen, maar er is een budget voorzien om uiteraard op basis van zijn contract hem te kunnen vergoeden.

Het aantal golfballen die noodzakelijk zijn, de ramingen, ik zei het al: wij hebben een groep waarin zowel interne mensen als een aantal externe deskundigen zitten die daarin ook geadviseerd worden.

Wie gaat vanuit de provincie dit dossier opvolgen?

De directie, de deputatie en de provincieraad zullen die zaak opvolgen.

Hoe gaat men dat doen?

Ik denk dat de opvolging voor het project golf niet anders is dan voor andere projecten.

Ik had dan ook nog de vraag van mijnheer Stevenheydens in verband met de minigolf.

Het project minigolf moet, in tegenstelling tot wat mijnheer Gillis zegt, niet verdwijnen of niet verplaatst worden in functie van de normale golf. Het wordt verplaatst in functie van de sportterreinen die zullen aangelegd worden dicht tegen de sporthal zelf.

Dat is in het masterplan ook bekeken en men vindt dat minigolf op zichzelf meer thuishoort bij het recreatief gedeelte en minder thuishoort bij het sportgedeelte.

Op dit ogenblik is het minigolfterrein volledig versleten. Het is praktisch niet meer bruikbaar. Er zijn ook grote kosten aan mochten we het nog verder gebruiken. Daarom is de optie genomen om het te gaan verleggen.

De raming van die kostprijs is ook door onze dienst gebeurd. Er is op dit ogenblik nog geen project. Er is nog geen ontwerp. Men zal dat opstarten. Ik hoop met dit project het tegendeel te kunnen bewijzen van de stelling van mijnheer Gillis die zegt dat men hier start met een project dat zeer gering geschat wordt om dan op een hoge prijs uit te komen.

Ik denk dat men met dit dossier eens het omgekeerde kan bewijzen: dat de prijs inderdaad zeer hoog was bij de aanvang van het dossier.

Een bezorgdheid met betrekking tot het domein Puyenbroeck die mij ook voortdurend bezighoudt is nog altijd de bereikbaarheid.

Volgend jaar zal er alleszins een betere bewegwijzering komen vanaf de autostrades, maar het voornaamste probleem op dit ogenblik is het openbaar vervoer.

Ik heb reeds diverse initiatieven ondernomen naar De Lijn toe, maar toch maar met gedeeltelijk succes. We hebben ondertussen wel verkregen dat het domein bereikbaar is via de belbus, maar als echt openbaar domein moeten wij toch ook bereikbaar zijn via openbaar vervoer en tracht ik verder te werken om een halte te krijgen op een vaste verbindinglijn.

Het is niet eenvoudig.

Ik heb ook vernomen dat onze dienst Mobiliteit op dit ogenblik een onderzoek doet of er geen mogelijkheden toe bestaan.

Tot slot, Collega's, zou ik willen stellen dat, om het globaal plaatje af te sluiten, ik kan stellen dat iedereen eigenlijk wel wist – en collega Gillis heeft daar zelfs de notulen van de jaren '60 bijgehaald – dat het masterplan vele investeringen in ons domein zou teweegbrengen, dat in opvolging van het laatste masterplan 1998 de omstandigheden tot heden gunstig waren en nog zijn.

Ik denk dan ook voornamelijk aan de vrij lage constante rentevoet die is gekoppeld aan een toch wel economische laagconjunctuur die de aannemingsprijzen niet kunstmatig opdrijft.

Vandaag hebben wij al een hele weg afgelegd. Wij zitten ongeveer op drievierden van de af te leggen weg en op onze stappen terugkeren zou een dwaasheid zijn.

Ik denk dat wij met onze domeinen echt tegemoet komen aan de behoeften van de Oost-Vlaamse burger. Tegen eind 2003 – ik heb de voorlopige cijfers gezien tot oktober – zullen wij rond de kaap van 1 000 000 bezoekers zitten voor onze drie domeinen.

De deputatie heeft met de domeinen nooit gesolliciteerd naar applaus op de banken, maar de woorden die de oppositie in de mond neemt als luxepretpark van de deputatie, onbezonnen en ander minder fraais dat ik hier ook mocht aanhoren, zijn eigenlijk niet terecht.

Mijnheer de Voorzitter, de vele medewerkers die zich dagelijks inzetten voor de ontvangst van duizenden schoolkinderen, sportverenigingen, jeugdgroepen, jong en oud, blank en zwart, valide of minder, de burgers van Oost-Vlaanderen – en ik zou zeggen van soldaat tot generaal – weten wel beter.

Dank u.

Applaus

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Kort een repliek op een aantal zaken.

Ik heb hier een pleidooi gehoord voor meer avondevenementen. Er werd onder andere verwezen naar het Festival van Vlaanderen en daarop werd gerepliceerd door de gedeputeerde dat er eventueel ging gezocht worden om in samenspraak met de centers of excellence in het domein iets te doen. Persoonlijk zou ik dit geen goede denkpiste vinden.

Waarom?

De gedeputeerde heeft er inderdaad al terecht op gewezen dat het domein zeer moeilijk bereikbaar is. Wie geen auto heeft, geraakt er niet, zeker niet 's avonds en zeker niet in het weekend.

Nadat zo een evenement gedaan is – en ik denk dat het vuurwerk naar aanleiding van een concert met muziek van Händel daar het bewijs van was – is er een soort 'sauve qui peut' die op gang komt, want er is daar verder niets te doen.

Een derde argument is dat als wij zulke zaken op zo een locatie zouden organiseren we dan alleen maar mensen bereiken die daar bewust naartoe gaan, dus geen toevallige passanten, geen mensen die toevallig passeren. Dat is dan net het verschil met bijvoorbeeld de initiatieven die een van onze centers of excellence, de Opera, genomen heeft door openluchtopera in Gent, Oudenaarde en Dendermonde te organiseren, waar toevallige passanten mee werden geconfronteerd, bleven staan en dan mee waren. Als wij zulke zaken organiseren in een domein waar er voor de rest niets van randomkadering is 's avonds denk ik dat wij daar minder publiek gaan mee bereiken dan de bedoeling is.

DEBATTEN

Een tweede zaak is de naamsverwarring dierenkliniek, diereneducatief centrum, wildlife centrum. De naam doet er niet toe, maar als we een operatiezaal hebben, een autopsiezaal, anesthesietoestel, een RX-toestel en als het de bedoeling is om operaties uit te voeren, daarna dieren te laten revalideren, diagnoses te stellen, lijkt mij dat volledig de definitie van een kliniek of een dispensarium. Het is wel degelijk iets om dieren klinisch te behandelen.

Een derde puntje betreft de golf, een puntje waar geen antwoord op gekomen is. We gaan dus een aantal functies in een soort openbare aanbesteding openstellen waarvoor mensen kunnen kandideren en zich als het ware kunnen inkopen. De technische termen zijn headpro en pro: mensen die een soort lesgever zijn, een soort ploegbaas van het centrum. Mijn vraag is dan: is het realistisch dat mensen daarop gaan intekenen en, als dat zo is, want er wordt een bedrag van 25 000 EUR naar voren geschoven, wat is de autonomie van die mensen? Mogen zij gelijk welke prijs vragen om lessen te organiseren? Wat is hun bevoegdheid op het terrein zelf? Mogen zij aan mensen zeggen van 'U bent niet bekwaam om te golven, u moet meer lessen volgen, u mag niet op het terrein'? Het is een nieuwe techniek die we toepassen. En ik heb een beetje rondgekeken naar andere provinciale overheden of iets dergelijks bestaat, maar ik heb niets gevonden. Dus ik zou daar graag nog verduidelijking over hebben. Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Ik was niet ingeschreven om hier een tussenkomst te houden, maar heel even maar om het verleden en het heden recht te doen. Het is merkwaardig dat collega Stevenheydens, wanneer hij tussenkomt over De Roomakker, zich veel herinnert uit het verleden - tussenkomsten van hier en ginder – maar zich niet herinnert dat er een tussenkomst geweest is vanuit de CD&V-fractie ten gunste van deze aankoop. Dat is een onverwacht gat in uw geheugen, Collega. Ik wil dat bij deze even rechtzetten. Ook vanuit de CD&V, Mijnheer de Gedeputeerde, is gepleit, schriftelijk en mondeling, in deze raad ten gunste van deze aankoop, abstractie makend van de bouwvallen die daar aanwezig zijn.

Het verleden ere aandoen, Mijnheer de Voorzitter, het volgende nog. Gedeputeerde Van Gaeveren is verheugd over het hoog aantal tussenkomsten – terecht – en dat is zeer goed. Maar ik wil hem toch herinneren aan het feit dat er in deze raad hemelse discussies gevoerd zijn over het domein Puyenbroeck onder een van uw voorgangers, mijnheer De Cuyper, en dat daarbij de tussenkomsten van collega Patrick Gillis in verband met de golf en andere bijna kloosterlijke tussenkomsten zijn, heel gebenedijd in vergelijking met wat wij meegemaakt hebben vanuit de socialistische fractie en vanuit andere fracties desbetreffende. Het was uw voorganger, mijnheer De Cuyper zaliger, die daar het slachtoffer van was. Precies dat verleden herinnert er ook aan dat er toen in deze raad, ook in de verschillende fracties, altijd tussenkomsten waren om de domeinen te prijzen, te loven. Iemand van de BSP, mijnheer Ongenae, en vanuit de CVP-fractie zongen in bijna dithyrambische verzen de lof van het domein. Ik ga hun rol niet overnemen, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik voel mij er niet toe geroepen, zoals ik mij ook niet geroepen voel om antwoord te geven op de kritieken geuit vanuit diverse fracties. Maar ik zou toch dit willen zeggen: gezien mijn familie uitbreidt, ben ik wel verplicht om iets meer gebruik te maken van deze domeinen. Ik kan dus alleen maar op mijn beurt – zij het dan in bescheiden termen – de lof zingen van deze domeinen. Ik vind het gewoon schitterend wat de provincie gepresteerd heeft met Het Leen, wat gepresteerd is in Wachtebeke. De Gavers ken ik minder goed, want ik ben er nog maar één keer geweest. Maar dat zijn schitterende domeinen. En als de provincie Oost-Vlaanderen ooit iets goed gedaan heeft, is het de oprichting van die domeinen, de uitbouw ervan.

Ik hoop alleen maar dat er nog kredieten zijn in de toekomst om ook dergelijke modellen uit te breiden elders in de provincie. Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

De stand van het debat bepalend lees ik hier net alweer een mooie publicatie van de hand van de historicus Hilaire Liebaut, waardoor ik zie dat zijn zin voor geschiedenis, ook hier, Mijnheer de Gedeputeerde, zeer veel aandacht mag krijgen.

Eerst en vooral zoekt hij naar de bron van de inspiratie van mijnheer Stevenheydens, die mijnheer Stevenheydens wel gebruikt had maar vergeten heeft te vermelden. Maar vervolgens spreekt hij terecht nog eens over de geschiedenis van de domeinen en over Etienne De Cuyper die hier zeker, mocht er werkelijk een eeuwig leven bestaan, waarover ik u allemaal laat nadenken, met enige belangstelling dit debat zal volgen.

De gedeputeerde heeft uitstekend geantwoord, maar het was vroeger wel... - weet u het nog, Mijnheer Beke, Mijnheer de Fractie leider? Allebei in een andere rol toen – nog heviger.

Daar heeft mijnheer Liebaut geschiedkundig terecht allusie op gemaakt. Maar ik zwijg erover. Ik heb de stand van het debat bepaald vanuit de historische inzichten van Hilaire Liebaut.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil fractieleider Liebaut bedanken voor zijn poging om het gat in mijn geheugen aan te vullen, maar ik heb in mijn tussenkomst wel gewezen op het gemeentebestuur van Temse. Ik heb ook de schepen geciteerd.

Ik heb ook op de provinciale webstek ook gezocht en u mag het mij niet kwalijk nemen, maar als er schriftelijke vragen wordt gesteld is er een Bulletin van Vragen en Antwoorden. We hebben dat in deze legislatuur – buiten het jaar 2000 – nog niet gekregen. Ik heb geen inzage genomen van de schriftelijke vragen die over dat onderwerp gesteld zijn. Ik heb daar totaal geen vermoeden over. En het kan zijn dat er tijdens de begrotingsbespreking van vorig jaar en het jaar ervoor – het zijn nogal lange begrotingsbesprekingen geweest die jaren – vragen zijn over gesteld.

Mijn excuses.

De zoekmachine op onze webstek is er ook niet meer. Ik heb een beetje trachten te zoeken of er vragen zijn gesteld. Ik heb ze niet gevonden, maar ze zullen er waarschijnlijk zijn.

Had ik ze gevonden dan had ik uiteraard het raadslid van uw fractie, of uzelf misschien, die daarover een aantal vragen heeft gesteld hier vernoemd, uiteraard, want dat zou mijn vraag ook meer kracht hebben bijgezet.

Dus het is mij helemaal niet te doen om hier met de initiatieven van iemand anders van deze legislatuur, of misschien zelfs vorige legislatuur, goedkoop succes te halen.

Laat ons daar toch duidelijk over zijn.

Anders had ik ook het gemeentebestuur van Temse niet vernoemd.

Niets belet u, Fractie leider Liebaut, u maakt deel uit van de meerderheid, om mijn vraag vandaag nog te ondersteunen om te zien wat er nog kan gedaan worden voor de uitbreiding van het provinciaal domein, want een vraag die vorig jaar of twee jaar geleden is gesteld vanuit de CD&V-fractie blijft toch nog altijd zijn waarde hebben.

Ik heb nog één concrete vraag, want dat was eigenlijk de reden waarom ik het woord vroeg, en, Mijnheer de Gedeputeerde, ik mag u ook niet kwalijk nemen dat u daar niet op geantwoord hebt.

Ik heb u de tekst daarstraks bezorgd.

Staat het bewuste domein nog te koop? Dat is toch wel belangrijk. Ik heb de situatie ter plaatse eens bekeken en de uitbreidingsmogelijkheden voor domein De Roomakker zijn niet groot. Men is aan een bepaalde kant begrensd door een aantal woningen. Daar zal men in de toekomst niet kunnen uitbreiden. Het te koop aangeboden terrein ligt dus eigenlijk gunstig om uit te breiden.

Staat het domein nog te koop?

Ik kan goed begrijpen dat de 11de directie en dienst 84 zeggen: negatief advies, want die gebouwen zijn waardeloos. Maar iets dat lang te koop staat, daarvan gaat de prijs waarschijnlijk zakken. Vanuit het gemeentebestuur van Temse zegt men ook, en ik kan het onvoldoende inschatten, dat men in Tielrode ook zit met het gevaar van een eventueel stort. Dat wordt mee in hun argumentatie gemotiveerd.

Zou men het domein, mits de prijs kan zakken, ook niet gezamenlijk kunnen aankopen omdat het gemeentebestuur daar toch zo een voorstander van is?

DEBATTEN

Als het domein nu nog wettelijk te koop staat, zou ik toch willen vragen - mits misschien de fractieleider van de CD&V mijn vraag ook eventjes kracht bij zet - om het dossier verder te onderzoeken. Is dat nog mogelijk?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een paar korte technische antwoordjes.

Ten eerste in verband met het bespreken van eventuele participatie van de centers of excellence naar het domein toe. Dat daar alleen maar een bepaald publiek naartoe komt, zou ik toch wel durven betwisten. De laatste keer dat het Festival van Vlaanderen daar zijn evenement heeft georganiseerd, waren er 10 000 bezoekers. Er waren heel wat gezinnen, heel wat bezoekers die ook het domein kwamen bezoeken die dan speciaal eens naar dat evenement gekomen zijn.

Voor wat betreft de naam.

In een biologieklas staan er ook toestellen en daarmee is het ook nog geen dierenkliniek. Men kan daar blijven over discussiëren. Ik zeg u dat het een educatief centrum is en wilt u een andere naam dan spreken we gewoon naast elkaar.

Wat betreft de vraagstelling in verband met de lesgevers.

Wij zijn niet van plan om een headpro of een pro alleenrecht te geven om les te geven. Het is onze bedoeling om dat open te stellen naar al degenen die in orde zijn met hun attestatie om les te mogen geven. Het enige dat zij zullen moeten doen, is een contract met het provinciebedrijf onderschrijven binnen dewelke zij hun verplichtingen zullen moeten nakomen. Daar zal onder andere ook een maximumprijs instaan voor het lesgeven.

Wat betreft de problematiek van De Roomakker.

Ik heb uw vraagstelling daarjuist maar gekregen. Ik heb niet geïnformeerd of het vandaag nog te koop staat, maar ik kan u wel verzekeren dat als de vraagprijs van 400 000 EUR gehalveerd zou zijn het nog altijd te koop zal staan. Ik wil gerust eens kijken.

Als dat binnen de normale prijzen zou vallen voor de grond zal dat in aanmerking komen. Wij hebben gezegd dat wij a priori gaan investeren in gronden die aanpalend zijn aan onze domeinen. De Roomakker is een domein, dus het komt in aanmerking. Maar niet ten alle prijze.

Dank u.

Vijfde gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren

CULTUUR, ONTSPANNING, KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE

P. 308 E.V., P. 322 E.V., P. 350 E.V.: CULTUUR, ONTSPANNING EN PLECHTIGHEDEN, OPENBARE BIBLIOTHEEKWERKING, KUNSTEN, OUDHEIDKUNDE: ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Van Grembergen

Voorzitter, Collega's,

Aangezien onze tijd opgemeten wordt, ga ik mij beperken tot twee punten.

Reeds in mijn algemene toespraak preeks ik de leidende positie van onze Oost-Vlaamse provincie ten opzichte van de andere provincies met betrekking tot erfgoed in het algemeen en het archeologisch erfgoed in het bijzonder. Tevens stelde ik voor om aan het duo Ename-Velzeke een duo toe te voegen, namelijk Bladelin te Middelburg en de zeldzame motte van de burcht van de burchtheer in Gent, de Hoge Wal in Ertvelde. De resten van het kasteel Bladelin en de bewaarde oude stadskern met gaaf stratenpatroon heeft een rijk archeologisch erfgoed dat evenwaardig lijkt te zijn aan de site Ename.

Voor de tweede site, de Hoge Wal, blijkt verder onderzoek en beleid noodzakelijk. Ik weet dat de gedeputeerde daar enorm veel interesse voor toont, maar ik zou toch graag vernemen welke standpunten hij in de beide dossiers inneemt.

Toen ik de beleidsnota doorlas, was ik verheugd te zien dat we als goede huisvader of als goede huismoeder eindelijk de Zwalmolen gaan restaureren. Spijtig genoeg viel ik rap terug op mijn pootjes, want ik vond geen gelden terug voor het Caermersklooster.

Van het Caermersklooster werden reeds belangrijke delen gerestaureerd. Toch laten de laatste restauratiefasen op zich wachten. Nochtans noopt de fysieke toestand van de nog niet-gerestaureerde vleugels tot een snel ingrijpen. Om de ergste nood te lenigen, voerde het provinciebestuur in eigen beheer een aantal instandhoudingswerken uit. Er werd een nooddak aangelegd en bij deze werken werden zware problemen gedetecteerd. Een gestutte gevel werd ontmanteld. Deze gevel was volledig geïnfilteerd met water waardoor hij zijn draagkracht verloor. Een gedeelte van de top stortte daardoor in. Deze gevel werd ondertussen opnieuw gemetseld en dit werk werd opgenomen in de lijst van noodzakelijke werken die moesten worden uitgevoerd. Vorig jaar werd op de zolder nog huiszwam gedetecteerd, hetgeen de uitvoering van de noodzakelijke restauratiewerken gecompliceerd maakt. In de commissie haalde men aan dat overleg op Vlaams niveau nog bezig was, maar tijdens een ambtelijk overleg tussen de provincie en de afdeling Monumenten en Landschappen dat plaatsvond in november 2002 kwam ook de verdere fasering met het oog op een volledige restauratie aan bod. Daar is een afspraak gemaakt dat de definitieve fasering in de eerste helft van 2003 zou worden ingediend en dit samen met de premieaanvraag voor de restauratie van dak en zolder met het oog op een uitvoering van deze werken in 2004.

Blijkbaar heeft de aanvraag vertraging opgelopen door het aanstellen van een veiligheidscoördinator en de opmaak van een veiligheidscoördinatiedossier. Met de beste wil van de wereld kan ik niet begrijpen dat zo een belangrijk dossier blijft hangen door het aanstellen van een veiligheidscoördinator. Dit dossier had op een goed spoor kunnen zitten. Ik betreur dat de kans niet gegrepen is.

De heer voorzitter

U citerend, Mevrouw Van Grembergen, 'Aangezien onze tijd afgemeten wordt'. Ik vind dat toch wat zuur, ik heb gisteren al getracht de zuurtegraad te beperken. Er is al veel gezegd in de commissies. In de algemene bespreking had u als woordvoester van Spirit een onbeperkte tijd en u hebt die ook genomen. De gedeputeerden zijn trouwens ook beperkt in tijd, zoals gisteren de heer Verleyen op soepele en voorbeeldige manier heeft aangetoond.

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

De voorbereiding van mijn tussenkomst was niet eenvoudig, want ik moest alles op een beperkt tijdsbestek gezegd zien te krijgen. Collega Van Grembergen heeft daarnet een algemene tussenkomst gehouden, na mij komt de heer Hertog. Ik denk dat wij het alledrie op prijs zouden stellen mochten wij een hernieuwde dynamiek in de commissie Cultuur waarnemen. Die commissie nam een zeer goede start bij het begin van de legislatuur, maar ik denk dat er misschien eens moet 'gekotterd' worden om het vuur opnieuw te doen oplaaien.

Nu de algemene tussenkomst.

Collega Van Grembergen heeft al op de Zwalmolen gewezen in verband met monumentenzorg. Ook ik ben blij dat na 12 jaar uiteindelijk gestart wordt met deze werken, maar waarom heeft het in feite 12 jaar geduurd? Okee, er waren stedenbouwkundige problemen, maar dat kan toch niet de enige reden zijn? Kan het zijn dat sommige dossiers in sommige laden bestoft en vergeten raakten? Een pijnlijk voorbeeld was toen er op de 1ste commissie verwarring was ontstaan rond het poortgebouw, de oudste zaak van de Huysmanhoeve, toen vier gedeputeerden in goed vertrouwen dachten dat het al af was, terwijl er nog moest gestart worden. Ook dat is dus al twaalf jaar oud.

Caermersklooster.

Ik voeg niks toe aan hetgeen collega Van Grembergen heeft gezegd. Ze heeft daarover alles al gezegd.

DEBATTEN

Ik vind het jammer dat er in de cultuursector moet bezuinigd worden en dat er zwaar bezuinigd wordt en dat we nu zelfs subsidiereglementen overhouden waar geen kredieten aan verbonden zijn, bijvoorbeeld de subsidies voor de restauratie van waardevol niet-beschermd patrimonium van particulieren. De gedeputeerde had gelijk in de commissie toen hij erop wees dat het niet de bedoeling kan zijn om vennootschappen, bvba's en dergelijke te subsidiëren, maar dat zou eenvoudig kunnen ondervangen worden door een extra passus in het reglement in te lassen die zegt dat zowel eigenaar als uitvoerder van de werken een natuurlijk persoon moet zijn. Ik vind het jammer dat particulieren die een waardevol gebouw wensen te renoveren niet meer op steun kunnen rekenen terwijl voor de veel kapitaalkrachtiger sector, die van de openbare besturen, de kredieten wel nog behouden blijven. Ik denk dat er best een omkering zou plaatsvinden.

In de begroting staan ook voor de Sint-Baafskathedraal kredieten ingeschreven voor extra beveiligingswerken aan het Lam Gods. Ik denk dat dat zeer positief en noodzakelijk is. Ik heb enkel een randbemerking, ik ben er een aantal jaar geleden ook over tussengekomen. Wat gebeurt er in feite met de inkomsten bekomen uit de verkoop van tickets voor het bezoeken van het Lam Gods? Ik heb ooit een drietal jaar geleden bij wijze van experiment eens de begroting van de kerkfabriek opgevraagd en daar bleken geen inkomsten uit ticketverkoop in te zitten. Mijn vraag is dan ook: kunnen de inkomgelden niet gebruikt worden voor de kosten van de beveiligingswerken aan het Lam Gods?

Een laatste punt in verband met dergelijke zaken en monumentenzorg is Middelburg. Collega Van Grembergen heeft er kort op gewezen. Ik vind het een beetje jammer en gemakkelijk om de gedeputeerde op AVS te horen verklaren dat hij zal onderzoeken of we eventueel de site, al dan niet gedeeltelijk, kunnen aankopen. Terwijl men perfect weet hoe het zit met de middelen: het geld groeit niet aan de bomen, we zijn met een krimpbegroting bezig, er worden geen nieuwe kredieten ingeschreven. Ik vind het jammer dat we op die manier naar buiten uit de indruk geven dat we iets gaan doen om dan uiteindelijk deze zaken toch niet aan te kopen. Ik spreek me niet uit over het feit of de site al dan niet moet aangekocht worden, want ik ken de site niet.

De provinciale musea.

Over de derde vleugel Velzeke zal ik niets zeggen, want daar was in de beheerraad voldoende duidelijkheid over en ook in de commissie. Dus de gedeputeerde kan zich die moeite besparen.

Het erfgoedcentrum Ename neemt meer en meer vaste vorm aan.

Wij hadden van in het begin nogal wat bedenkingen bij dit erfgoedcentrum omdat het eigenlijk zeer excentrisch en moeilijk bereikbaar ligt. Ik denk dat het tijd wordt dat in de commissie duidelijk gemaakt wordt wat nu juist de functie, de invulling, de opdracht en de taakstelling zal zijn van dit erfgoedcentrum. Inhoudelijk heb ik over dit dossier nog niet veel gehoord, gezien of gelezen, wél over de bouwtechnische zaken.

Een andere zaak in verband met de musea - dat is mijn stokpaardje, ik denk dat het op den duur misschien zelfs een van mijn frustraties zal worden - is de beheerstructuur Ename-Velzeke. Ik blijf erbij dat we eens echt werk moeten maken van het hertimmeren van die beheerstructuur, misschien met wat druk en pressie, maar dat we écht moeten gaan naar een vorm van autonoom provinciebedrijf en dat we eigenlijk de huidige vzw-formule een beetje moeten uitkleden.

Het Molenmuseum.

Het gaat vooruit, het gaat zeer traag vooruit, maar het gaat vooruit. Met molens wordt er soms een beetje gelachen, want dat klinkt 'rodebollekenszakdoekachtig', een klompen- en huifkargedoe, maar als het Molenmuseum écht de middelen krijgt om de plannen die het heeft te realiseren, zal het een zeer uniek en mooi project zijn.

Ik ben blij dat er bij de overdrachten verschillende nieuwe initiatieven op ondersteuning kunnen rekenen: er is Ciné à la carte, er is de aankoopsubsidie Nieuwpoorttheater, er zijn meer middelen voor het Netwerk Aalst, de Vieze Gasten, de Bijlokesite, Onder de Torens. Dat is allemaal zeer positief.

Ik ben vooral blij met de extra betoelaging voor Kunst in Huis, een organisatie die zich bezighoudt met het uitlenen van kunstwerken aan particulieren en bedrijven. Ik heb ook ontdekt, het stond ook in de Fontein van de Oranjeberg, dat ik dit 10 jaar geleden al eens had voorgesteld, maar het werd toen afgewezen.

Ik ben blij dat het nu hernomen wordt en misschien een extra suggestie: de provincie zelf heeft een uitgebreide kunstcollectie. Daar zitten goeie zaken tussen, maar niet altijd absolute topwerken. Op die manier moeten we niet al te veel schrik hebben om ze eventueel ter beschikking te stellen van particulieren, bedrijven, scholen, bibliotheken. Misschien kan onderzocht worden om een deel van onze collectie als een soort niet-financiële tegemoetkoming aan Kunst in Huis ter beschikking te stellen - niet schenken, natuurlijk - en eventueel in hun uitleencircuit te laten opnemen.

Wel vind ik het jammer dat de organisaties die *nét* geen centre of excellence zijn, die al een paar jaar op subsidieverhoging hopen en al een paar jaar een subsidie in het vooruitzicht hebben gesteld gekregen, blijven wachten en zien dat het uiteindelijk dit jaar opnieuw niet lukt. Misschien kunnen we voor een aantal van die organisaties wel iets doen omdat er kredieten vrijkomen. Er staan in de begroting bijvoorbeeld nog altijd tamelijk substantiële kredieten voor I Fiamminghi. Wie de pers de laatste weken heeft gevolgd, zal gemerkt hebben dat dat in feite een geïmplodeerde lege schoenendoos geworden is, met enkel nog schulden. Dus misschien kunnen we die kredieten anders oriënteren. In die zin trouwens zullen wij een voorstel indienen via de amendementen die volgende week ter stemming liggen. Een ander krediet dat misschien best wordt herbekeken, zijn de gelden voor de Capitole. Daarrond komt geen amendement omdat het nogal substantiële kredieten zijn en om zulke kredieten ter heroriënteren, nemen we best onze tijd. Ik ben zaterdag nog naar een voorstelling in de Capitole geweest en ik denk dat ik toch mag zeggen dat het daar een bende struikrovers zijn. Ik verklaar mij nader.

Rumoer

De heer voorzitter

Verklaar u nader, Mijnheer Gillis.

De heer Gillis

De Capitole heeft geen eigen autonome programmatie en in feite is het een zaal die te huur is voor elfendertig soort zaken, gaande van Helmut Lotti, tot Scala, het Filmfestival, enz. Dat is allemaal geen probleem, maar in de praktijk is de ganse administratie rond de ticketverkoop uitbesteed aan een organisatie. Gevolg is dat voor elk ticket dat je koopt, je per ticket 3 EUR administratie- en reservatiekosten moet bijbetalen, plus nog eens een 0,5 EUR vestiaire, een 0,5 EUR toilet. Kortom, nog voor men in de zaal is, is men 4 EUR kwijt aan niets. Ik denk dat dat toch wel van een zeer commerciële ingesteldheid getuigt.

Er zitten ook een aantal probleemdossiers in deze begroting.

Ik wil eerst beginnen met het huis Thuysbaert.

We hebben daar sinds 1991 zeer veel geld ingepompt. Ik heb het eens van buiten kunnen bekijken. Het is een fraaie realisatie geworden waarvoor de provincie zich zeker niet moet schamen. Het is dan ook jammer dat het door een lokale wissel van ideeën, van gezindheden en zo, daar nu eigenlijk staat en dat we terug moeten investeren om er een streekhuis van te maken, want ik kan mij voorstellen dat er qua informatiseringsmogelijkheden, glasvezelbekabeling en dergelijke, weinig voorhanden is.

Een ander probleemdossier is het huis Anton Van Wilderode.

Het is zo dat de provincie al een en ander doet voor het literair erfgoed in deze provincie. Ik verwijs naar de zeer mooie initiatieven van het Poëziecentrum die we ondersteunen - dat is dus literair erfgoed -, maar we moeten toch vaststellen dat we met het huis Anton Van Wilderode in feite een lege schoenendoos hebben. Ongeveer twee jaar na de aankoop die hier op alle banken applaus heeft gekregen, blijkt dat er nog altijd geen overeenkomst is gevonden met de familie rond de collectie, de bibliotheek, het afsluiten van de inventarisatie. Ik denk dat we daar voor onszelf misschien een termijn moeten stellen. Indien het tussen nu en zes maanden, neem juni 2004, niet mogelijk zou zijn om nieuwe definitieve stappen te zetten in dit dossier, dan moeten we misschien overwegen om het huis opnieuw te koop te stellen.

DEBATTEN

Ons provinciaal archief is een zeer goede realisatie geworden, het is zeer mooi, het werkt goed, er is nog veel werk om de collectie te ontsluiten, maar toch één kritische noot: het archief van het Schelde-departement, onze voorgangers in de Franse tijd, ligt in het Geeraard Duivelsteen. Er is zeer veel geld, tijd en energie gestoken in de ontsluiting, de beschrijving op steekkaart en uiteindelijk het invoeren van de steekkaarten in een computersysteem. Maar dat computersysteem is niet compatibel met het computersysteem in het Geeraard Duivelsteen zelf. Gevolg: we hebben zeer veel tijd en energie daarin gestoken, de fichebakken staan nu in het Geeraard Duivelsteen, dus al de energie om die zaak te informatiseren is eigenlijk een beetje om niet. Misschien moet een terminal ter plaatse gezet worden. Dat moet toch te realiseren zijn.

Ik had nog een aantal puntjes, maar ik zal afronden. Ik denk dat collega Hertog ook nog een aantal zaken zal zeggen.

Dank u.

De heer Hertog

Voorzitter, Collega's,

Zoals door de vorige sprekers al is gezegd, de begrotingsdebatten nieuwe stijl laten inderdaad niet toe om zoals in het verleden, een uitgebreide 'tour d'horizon' van het cultuurbeleid in Oost-Vlaanderen te maken, maar op zich vind ik dat niet zo erg.

Ten eerste omdat de grote lijnen van het beleid 2000-2006 nu toch wel vastliggen en reeds vroeger besproken werden.

Ten tweede omdat ik na collega Van Grembergen en Gillis kom, waardoor bijna alles al gezegd is.

Ten derde omdat ik mij kan aansluiten bij de algemene tussenkomst van collega Van der haeghen aan het begin van de begrotingszitting.

Immers, wie het cultuurbeleid van Oost-Vlaanderen overloopt, kan er niet naast kijken dat dit beleid een van de steunpilaren van de provinciale werking is. Een steunpilaar die enerzijds een eigen beleid ontwikkelt en anderzijds een stevige ondersteuning biedt aan lokale initiatieven. Cultuurbeleid is inderdaad zoals collega Van der haeghen toen ook stelde, altijd belangrijk geweest voor socialisten, althans toch met woorden, in de daden was dat niet altijd zo duidelijk. We zijn dan ook zeer tevreden dat alvast deze deputatie de goede voornemens wat betreft cultuur ook in daden omzet. Door de kortere tijd moet ik mij beperken tot een aantal specifieke aandachtspunten, soms om ze te bejubelen, soms om ze kritisch te benaderen, maar altijd positief. Een tussenkomst waarin enkel met complimentjes wordt gezwaaid, is wellicht leuk voor de spreker en de aangesprokene, maar biedt zelden nieuwe inzichten en oplossingen. Kritiek is de basis van de cultuur en van de vooruitgang en vooruit willen we.

Een eerste heikel punt dat ik zou willen aanhalen - ook al aangehaald door collega Gillis - is de afschaffing van de subsidies voor het niet-beschermd waardevol patrimonium in het bezit van particulieren. Of zoals het zo mooi in new speak wordt verwoord in de beleidsnota: het tot een minimum herleiden van de tussenkomst. Ik heb alle begrip voor het feit dat men in een beleid keuzes moet maken en in een moeilijk begrotingsjaar moet dat nog meer dan anders. Ik heb ook begrip voor het feit dat sommigen deze subsidie wellicht een voorbeeld van doorgedreven Mattheüseffect noemen waarbij gegeven wordt aan wie al heeft. Deze waardevolle, maar niet-beschermd gebouwen zijn vaak in handen van de meer kapitaalkrachtige Oost-Vlamingen die deze subsidie wellicht niet nodig hebben.

Toch wil ik een lans breken voor het behoud ervan in de toekomst, eventueel aangepast. Niet alleen omdat uit het verleden bleek dat dit een uitstekend instrument was om dit patrimonium op een verantwoorde manier te renoveren en een zekere bescherming te geven, het leidde er ook toe dat Monumentenwacht Oost-Vlaanderen nieuwe leden kreeg en daarmee zijn werking verder kon uitbreiden. Wie van de subsidies kon genieten, moest zich immers akkoord verklaren minstens 10 jaar lid te blijven van Monumentenwacht tegen een jaarlijks lidgeld van 40 EUR, wat niet weinig is. Er zijn trouwens mensen die in afwachting van de eventuele goedkeuring van de werken aan hun gebouw reeds enkele jaren lid zijn en nu merken dat het subsidiestelsel wordt afgeschaft, correctie: tot een minimum wordt herleid.

Ik zou dan ook van de gedeputeerde willen weten of het de bedoeling is dit subsidiestelsel definitief te schrappen, of het daarentegen de bedoeling is dit in betere tijden opnieuw op te pikken, eventueel in een aangepaste vorm.

En nu we het toch over het Mattheüseffect hebben, wil ik nogmaals mijn reeds vroeger geformuleerde bedenking kwijt of het echt wel de taak is van de provincie om onze centers of excellence zo ruim te ondersteunen. Ik weet het, ze zijn zeer goed en ze zijn zeer belangrijk en ja, we hebben er een meerjarige overeenkomst mee afgesloten, maar als je de cijfers bekijkt, kan je er toch niet omheen dat zij wel een heel ruim aandeel hebben in de provinciale cultuurbegroting. Temeer omdat zij ook nog op andere manieren door de provincie ondersteund worden, soms door decretale verplichtingen waaraan de provincie niks kan doen, maar soms ook uit eigen beweging.

De centers zijn de best gesubsidieerde culturele instellingen in Oost-Vlaanderen, zowel vanwege de Vlaamse overheid als vanwege de stad Gent en daar komt dan ook nog eens de flinke provinciale tussenkomst bij. Het zijn de rijksten die krijgen, terwijl financieel zwakkere instellingen, waar ook collega Gillis al naar verwees, het met heel wat minder moeten stellen of zelfs een vermindering te verwerken kregen. Ik denk echt dat we ons voor de toekomst de vraag moeten blijven stellen of er soms geen andere en meer dringende provinciale noden zijn in het cultuurbeleid die ondersteuning nodig hebben.

Zeer positief is dan weer het nieuwe begrotingsartikel om pop- en rockfestivals te ondersteunen. Dit bewijst dat de provincie niet alleen denkt aan de traditionele cultuur met de grote 'C' of 'K', naargelang de schrijfwijze, maar ook oog heeft en openstaat voor nieuwe ontwikkelingen in de culturele sector. Samen met het reeds bestaande pop- en rockbeleid en de ondersteuning van Oost-Vlaamse rockgroepen, komen we op deze manier tot een echt omvattend beleid voor hedendaagse jongerenmuziek. Het enige wat dit plaatje nog zou kunnen verbeteren, is de ondersteuning of het zelf uitbouwen van eventuele repetitieruimtes voor beginnende groepen. Maar, niet getreurd, dat is misschien iets voor volgend jaar, ondertussen is onze fractie alvast zeer tevreden met wat nu reeds werd gerealiseerd.

Collega's, gisteren nog werd hier tijdens het onderwijsdebat door verschillende raadsleden het belang van moedertaal en, met uitbreiding, de literatuur benadrukt. Ook ons cultuurbeleid heeft hier aandacht voor, niet alleen door ons bibliotheekbeleid, maar ook meer specifiek door aandacht te besteden aan de nalatenschap van belangrijke Oost-Vlaamse schrijvers en dichters: Cyriel Buysse, Anton Van Wilderode, enz. Schrijvers overigens die zich vaak in dialect of streektaal uitdrukten, zoals vandaag de dag blijkbaar ook sommige Brugse leerlingen. Om maar te zeggen dat taal geen statisch gegeven is. Shakespeare schreef een soort Engels dat sterk afwijkt van het hedendaagse Engels en zelfs Jezus van Nazareth zou, mocht hij terug op aarde verschijnen, geen woord begrijpen van wat zijn geloofsgenoten in Israël zeggen of het moest zijn natuurlijk dat hij van goddelijke oorsprong is.

Taal leeft, en het is daarom jammer dat ons beleid wat te veel aandacht schenkt aan dode objecten van schrijvers, zoals hun huizen. Als échte Vlamingen zijn we blijkbaar pas gelukkig met bakstenen, maar hoe waardevol deze bakstenen ook zijn, de echte nalatenschap van een schrijver zijn zijn geschriften. We moeten niet zozeer hun huizen kopen, we moeten ervoor zorgen dat we hun boeken verkopen en dat de kennis over hun werk toeneemt met debatten, wedstrijden, tentoonstellingen, schoolprojecten en dergelijke meer. Ik ben er zelfs van overtuigd dat gedeputeerde Verleyen er graag de nodige ondersteuning aan zou willen verlenen vanuit zijn onderwijsbevoegdheid, al was het maar omdat gedeputeerde Van Der Meiren voor hem hetzelfde wil doen in de gehandicaptensport.

En waarom zouden we onze fietsassen en fietspadennetwerken en het toekomstige wandelnetwerk niet uitrusten met literatuurpaden waar om de zoveel meter of kilometer een gezellig zitbankje staat met daarbij een literaire of poëtische tekst van een van onze Oost-Vlaamse schrijvers? Niet alleen dode schrijvers overigens, ook levende zoals Jef Geeraerts, Tom Lanoye, Herman Brusselmans, ... Een provinciaal literatuur- en poëziepad zal alvast meer mensen laten kennismaken met deze schrijvers dan het openstellen van hun woningen waarmee je toch vooral die mensen bereikt die deze schrijvers reeds kennen.

Tot slot wil ik nog even verwijzen naar het voornemen van de deputatie om de Oost-Vlaamse kunstcollectie te blijven uitbreiden. Dat kunnen wij natuurlijk alleen maar toejuichen, maar zoals fractiegenoot Melissa Van der haeghen ook al stelde: 'Wanneer krijgen de Oost-Vlamingen deze collectie eigenlijk te zien?' Ook van mij dus een pleidooi om ofwel een permanente tentoonstelling in te richten, bijvoorbeeld in het Caermersklooster, ofwel - in samenwerking met musea of culturele instellingen, culturele centra of gemeenten - lokale of reizende tentoonstellingen uit te werken.

DEBATTEN

De financiering hiervan mag overigens geen probleem vormen. I Fiamminghi werd al aangehaald, maar er zijn nog andere mogelijkheden om geld te vinden. Zo ben ik er ook van overtuigd dat binnen afzienbare tijd het begrotingsbedrag van 35 000 EUR voor het Forum vrij zal vrijkomen voor andere gebruiken en anders ben ik natuurlijk altijd bereid om samen met de gedeputeerde na te gaan waar nog geld kan gevonden worden.

Dank u.

P. 314: VOLKSONTWIKKELINGSWERK: PLEIDOOI OM DE REGLEMENTEN EN BUDGETTEN AAN TE PASSEN AAN DE NIEUWE ONTWIKKELINGEN IN DE SECTOR VAN HET SOCIAAL-CULTUREEL VOLWASSENENWERK

De heer Beke

Voorzitter, Collega's,

Bij de algemene tussenkomst heb ik onze lof, onze waardering uitgesproken voor het cultuurbeleid dat in onze provincie gevoerd wordt. We willen meewerken om dat verder zo te doen en het zich verder te laten ontwikkelen. Ook na het kerntakendebat is er gelukkig voldoende ruimte overgebleven om een eigen beleid te voeren. We hebben daar toch eventjes voor gevreesd, maar het dient zich toch aan en ik denk dat vooral in de toekomst de invulling van die eigen specifieke beleidsontwikkelingen de uitdaging wordt en die uitdaging komt snel op ons af. Er zijn een aantal terreinen waar wij dat kunnen waarmaken, ik denk aan het erfgoedbeleid, het kunstendecreet podiumkunsten, het museale beleid en ook in de sector van het sociaal-culturele.

Uiteraard ga ik nu niet in op de andere elementen, maar ik wil even blijven stilstaan bij twee aspecten van het sociaal-culturele, met name het nieuwe museale beleid zoals het zich aan het ontwikkelen is, ook binnen onze provincie, en dan, met naar mijn gevoel een vreselijke naam, het sociaal-cultureel volwassenenwerk, wat dat ook moge inhouden en wat dat ook betekent.

Het nieuwe museale beleid dat sterk stoelt op het sociaal-culturele aspect, is namelijk die nieuwe ontwikkeling en we hebben ze misschien wat onbewust, maar toch goed op gang gebracht met ons Molenmuseum in Wachtebeke. Wij spreken eigenlijk over een molencentrum met een educatieve inhoud, een soort ontmoetingsplatform, een forum, een werkplaats, een informatie- en begeleidingscentrum voor alles wat met molens te maken heeft. In mijn algemene tussenkomst heb ik er al naar verwezen en ik zou het willen herhalen: het zou misschien goed zijn om iets meer te horen over de stand van zaken en de verdere ontwikkelingen.

Een tweede element dat hier nog niet ter sprake is gekomen, is de ontwikkeling op de Bijlokesite met het STAM (Stadsmuseum), zoals in Antwerpen het MAS (het Museum aan de Stroom). Die STAM is eigenlijk het museum van de stad, het museum van de stedelijke ontwikkelingen in de Vlaamse samenleving en dat is uiteraard niet enkel gebonden aan de stad Gent, maar ook aan elementen van andere stedelijke ontwikkelingen in onze provincie.

De bedoeling is om er een ontmoetingscentrum van te maken - te vergelijken met het provinciaal Molencentrum - een discussieplaats, een museum en een erfgoedcentrum, voor iedereen toegankelijk, waar de stedelijkheid als uitgangspunt van onze samenlevingsontwikkeling centraal staat. De inbreng van Gent is de site van het Bijlokemuseum, de Vlaamse overheid zal het project subsidiëren, ook voor de verbouwingen. Ik meen ook te weten, en het is ook al aangehaald tijdens een andere tussenkomst, dat ook de provincie uitgenodigd is om aan het project deel te nemen. Ik denk dat dat goed zou zijn, gezien het bovenlokale karakter, maar ook omdat er op die manier een garantie is dat ook de verschillende stedelijke ontmoetingen uit de provincie aan bod kunnen komen. Graag kreeg ik een stand van zaken, wetende dat er wat dat betreft toch op korte termijn beslissingen zullen moeten genomen worden.

Ik kom dan bij de recente ontwikkelingen in verband met de sociaal-culturele sector. Bij andere gelegenheden ben ik daar al uitvoerig op ingegaan, maar het decreet is er nu en we weten dat dit decreet nogal kritisch bekeken wordt. Ik heb wat dat betreft ook een recent artikel gelezen aangebracht vanuit de multiculturele sector en ook daar worden kritische bedenkingen gemaakt. Ook de zelforganisaties zullen via dat decreet wellicht weinig aan hun trekken komen en veel organisaties die zeer veel verdienstelijk werk leveren in onze samenleving zullen daardoor in het nauw gedreven worden. Veel organisaties die waardevol werk leveren in de sector van de volksontwikkeling en die dit willen verderzetten, zullen in de kou komen te staan. Concreet, het nieuwe decreet is er en zorgt ongetwijfeld voor slachtoffers.

Ik heb in het verleden al gezegd dat het toch niet de bedoeling kan zijn dat wij als provincie nog eens gaan geven aan diegenen die eigenlijk al voldoende hebben of rijk zijn. Wij moeten geven aan anderen zodanig dat zij ook evenveel kansen krijgen. Dit betekent dat door de ontwikkeling in de instellingensector de regionale volkshogescholen met 1,5 EUR per inwoner ruim bediend zijn en ik vind niet dat ze dan nog eens de kassa van de provincie moeten passeren. Ik denk dat hier voor de provincie een geweldige uitdaging ligt naar diegenen die dat niet hebben, die waardevol werk verrichten. Samen met hen kunnen wij misschien zoeken naar een nieuwe ontwikkeling met betrekking tot het volksontwikkelingswerk in onze provincie. Dat is mijn pleidooi. Ik weet niet in hoeverre al in die nieuwe richting gedacht wordt, wat de intenties zijn, want wij schrijven in onze kredieten de uitvoering van onze bestaande reglementen in. Het is natuurlijk niet eenvoudig om die van vandaag op morgen te veranderen, maar ik denk dat een belangrijke boodschap zou kunnen zijn dat wij, ook vandaag, de intentie hebben het te doen. Zo kunnen wij vanuit onze bovenlokale opdracht een positieve bijdrage leveren aan diegenen die zo verdienstelijk zijn in deze sector.

Ik wil eindigen met de verwijzing naar wat de gouverneur ook in die context heeft gezegd in zijn toespraak over de kansarmoede en de sociale economie. Ik heb het reeds eventjes aangehaald. Men vergeet dat in deze sociaal-culturele sector soms met weinig middelen - want er worden veel middelen toegevoegd door allerlei eigen initiatieven - heel veel mensen tewerkgesteld worden die geen riante lonen verlangen, maar waar tewerkgesteld worden belangrijk is. In die sector krijgen ook mensen die anders minder mogelijkheden zouden hebben, een kans: laaggeschoolden, enz. Het zou een onvergeeflijke fout zijn dat deze sector door ontwikkelingen van de Vlaamse overheid definitief in de kou zou komen te staan en het zou een hypotheek leggen op de toekomst van en de tewerkstelling in deze sector. Ik denk dat de provincie een eigen specifieke opdracht heeft om hieraan iets te doen.
Dank u.

P. 364: PODIUMKUNSTEN: VRAAG OM EEN TWEEJAARLIJKSE PRIJS VOOR DANS TE ORGANISEREN

Mevrouw Bruggeman

Voorzitter, Collega's,

Als we het beleid omtrent kunst en cultuur bekijken, kunnen we vaststellen dat er heel wat subsidies gaan naar allerlei kunst- en cultuurvormen. Deze financiële ondersteuning neemt traditioneel drie vormen aan:

- via rechtstreekse subsidies;
- via projectsubsidies (met daarbij extra aandacht voor bijzondere doelgroepen en initiatieven van bovenlokaal belang, wat zeer lovenswaardig is);
- en via het toekennen van provinciale prijzen.

De twee laatste genieten mijn voorkeur. Via het indienen van projectvoorstellen heb je meteen een zicht op de werking van de initiatieven. Door het invoeren van controleerbare criteria ter bepaling van subsidies, krijgt men een eerlijke toekenning van de gelden.

Daarnaast zet de provincie via het uitreiken van provinciale prijzen bepaalde kunst- en cultuuruitingsvormen extra in de belangstelling. Zo promoot men deze uitingsvormen. Tevens geeft men – als het gaat om culturele groepsproducties (zoals toneel, concerten van muziekkorpsen, ...) – een stevige schouderklop aan (dikwijls) vrijwilligers die anderen de mogelijkheid geven zich creatief te uiten.

Nu, ik vermoed dat een bijkomende bedoeling van deze prijzen ligt in het stimuleren van uitingsvormen die minder gekend zijn en deze zo eens extra te belichten.

Ik heb eens bekeken welke prijzen de provincie zoal uitreikt: een provinciale prijs voor muziek, toneel, beeldende kunst, letterkunde, vormgeving, architectuur, ...

Ik stel hierbij vast dat er geen prijs voor dans wordt toegekend. Nochtans bestaan er in onze provincie heel wat amateurverenigingen voor dans die heel goed werken en mooie, hoogstaande dansproducties brengen. Bovendien is het een uitingsvorm die niet zo gekend is. Dans is tevens een uitingsvorm die zeer ruim is: het houdt niet alleen een artistieke, creatieve uiting in, maar ook het fysieke welzijn van de participanten speelt hier een niet-onbelangrijke rol. Dans heeft ook een vormend aspect: samenwerken, samen tot een productie komen. Kortom, dans is een cultuuruitingsvorm die misschien minder gekend is, maar die zeker onze appreciatie moet verdienen.

Vandaar mijn vraag of beter 'voorstel': 'Kan de provincie geen tweejaarlijkse prijs voor dans organiseren?'
Dank u.

DEBATTEN

P. 372: MUZIEK - SUBSIDIES AAN OOST-VLAAMSE MUZIEKFESTIVALS: PLEIDOOI OM DIT KREDIET TE VERHOGEN

Mevrouw De Block-De Vos

Collega's,

De bedoeling van mijn tussenkomst in verband met het muziekfestival is eigenlijk een pleidooi voor de uitbreiding van de doelgroep waarvoor dit nieuwe artikel bestemd is. Ik verklaar mij nader. Sedert een zevental jaar wordt jaarlijks een tweedaags pop- en rockfestival voor personen met een verstandelijke beperking georganiseerd in Evergem, meer bepaald op de Doornzeledries. Deze Rock for Specials beantwoordt aan alle voorwaarden inzake lichamelijke en sociale integratie. Zo bijvoorbeeld hebben ze een camping voorzien naast de festivalweide en voor wie dit niet mogelijk is, worden de meest zorgbehoevenden voor overnachting ondergebracht bij de omwonende burens. Bij de organisatie zijn heel veel vrijwilligers betrokken, zowel van de instellingen zelf, als omwonenden. De festivalgangers zelf betalen 27 EUR. Dit festival wordt logistiek ondersteund door de gemeente Evergem alsook door onze provincie en voor de rest moet men rekenen op sponsoring. Nu terzake.

De Rock for Specials krijgt een kleine ondersteuning van de provincie op basis van een reglement. Aangezien maar uit een post kan gesubsidieerd worden, ben ik zo vrij om bij wijze van uitzondering een aanvullende subsidie te vragen of om in dit nieuwe artikel ingeschreven te worden als volwaardige partner.

De beleidsverklaring 2004 staat voor een consolidering van het provinciaal popbeleid en het is toch de bedoeling groeikansen te geven aan kwaliteitsvolle festivals met een ruim publieksbezoek. Het beantwoordt trouwens ook aan een geïntegreerd en gebiedsgericht forum. Mijn bedenking hierbij is dat Rock for Specials omwille van haar uitzonderlijk karakter een echte ondersteuning verdient. Trouwens, deze werkmethode zou een terugkoppeling zijn naar het gelijkheidsbeleid van onze provincie. Dank u.

P. 376: MONUMENTAAL CULTUREEL PATRIMONIUM : SUBSIDIES VOOR ONDERHOUDSWERKEN AAN HET MONUMENTAAL CULTUREEL PATRIMONIUM TOEBEHOREND AAN PARTICULIEREN: BEDENKINGEN BIJ HET VOORLOPIG SCHRAPPEN VAN DIT KREDIET

Mevrouw Van Grembergen

Voorzitter, Collega's,

Ik betreur het dat de ondersteuning aan particulieren voor waardevolle niet-beschermden gebouwen ter renovatie wordt geblokkeerd. Ik besef dat die gelden merendeels naar beter gegoeden gaat. Ik weet dat men een beroep kan blijven doen op de deskundigheid van de Monumentwacht, maar de subsidie beschouw ik als een soort lokaas om adviezen in te winnen bij die Monumentwacht. De adviezen van Monumentwacht zijn deskundig en objectief. Dankzij deze adviezen renoveren vele particuliere eigenaars hun waardevolle niet-beschermden woning volgens de historische eigenschappen van de woning. Ik vrees dat er waardevolle gebouwen verloren zullen gaan door de ondeskundige renovatie van de woning. Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Lootens wenst nog even tussen te komen voor de gedeputeerde antwoordt en ik sta hem dat ook toe.

De heer Lootens

Zeer kort. Ik wil even inhaken - niet op wat mijnheer Hertog gezegd heeft, die heeft alles gezegd wat de fractie wil gezegd hebben, want hij sprak namens de fractie - maar op wat mijnheer Gillis gezegd heeft over Velzeke.

1991 was op vele gebieden een rampjaar en deze structuur is in feite ook een ramp geworden. In de partij ga ik met de burgemeester van Gent door voor een kwezel, een ouderwetse socialist die in feite bijna verzuurd is, maar nog niet volledig. Maar ...

De heer voorzitter

Buiten het verzuurde, is het wel gedeeltelijk waar. De rest, bedoel ik.

De heer Lootens

Maar de burgemeester van Zottegem steekt ons daar met lengten voorbij, dat is duidelijk. Hij is geen kwezel, hij is de partij, in Zottegem, en dat is goed en met humor bedoeld. Maar in Velzeke, in Zottegem, zijn ze hun pedalen kwijt. Na 11, 12 jaar begrijpen ze nog altijd niet dat het een provinciaal museum is, dat wij daar alles betalen en dat ze welkom zijn om te komen kijken en desnoods mee te dineren, maar diegene die betaalt is in mijn ogen nog altijd diegene die de beslissingen neemt. Wat gebeurt er in werkelijkheid? Wij hebben niks te zeggen en dat wordt mij gezegd door mensen die het kunnen weten. Maar natuurlijk, democratie is in die zin dat als ge met meer zijt dan de anderen, ge het altijd kunt stemmen en ik begrijp, Mijnheer de Gedeputeerde, dat gij vast zit, want ge hebt in de commissie zeer uitvoerig uitgelegd waar het schoentje wringt. Anders was het allang gedaan, uw aandrang kennende. Maar nu is nog niets gebeurd, want er is in feite nog een samenwerking met Ename. Dat soort samenwerking noemt men sparring partners. Dat is niet samenwerken, dat is zorgen dat een ander u niet meeheeft. Dus ik geloof daar niet sterk in. Wij vragen voor ons vele geld meer macht in Velzeke, niet zodanig dat de mensen van Zottegem die ter plekke willen weten wat er gebeurt, niets mogen zeggen, maar wat er nu is, is uit verband en uit verhouding. We vragen zeer regelmatig vanuit de meerderheid en de minderheid: 'Zet dat een beetje recht of verklaar uw onmacht om de provincie naar Zottegem toe zwaarder te laten wegen'. Niet Mattheüs, maar de weegschaal zegt: 'Wat het zwaarst is, doet zwaarst wegen'.

De heer voorzitter

Wat hou ik toch soms van fractieleider Lootens. Ik moet hem wel een beetje tegen zichzelf beschermen, want toen hij over kwezels sprak, dacht ik dat hij in Jacques Brel ging vervallen en de burgemeester van Zottegem luistert waarschijnlijk niet naar Brel. Denk ik.
Kunnen we overgaan tot het antwoord van gedeputeerde Van Der Meiren over Cultuur, Ontspanning, Kunsten en Oudheidkunde?

Mevrouw Moors-Adriaensen

Ik zou nog eventjes willen inhaken op wat Peter Hertog gezegd heeft. Hij zei dat de burger niet onmiddellijk de kunstcollectie te zien krijgt, maar zelfs indien de burger de kunstcollectie zou te zien krijgen, zoals bijvoorbeeld hier in huis, dan zijn de werken niet onmiddellijk identificeerbaar. Noch de naam van de kunstenaar, noch de titel van het werk is terug te vinden. Zou dat kunnen voorzien worden?

De heer voorzitter

U begint waarmee u begint, Mijnheer de Gedeputeerde, maar uw tijd gaat nu in, zoals dat heet.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, Collega's,
Ik heb begrepen dat ik nu dus een goeie 25 minuten tijd heb. Ik zal proberen binnen deze tijdslimiet te blijven. Eerst een paar zeer algemene bedenkingen. U zult het mij allicht wel toestaan.

DEBATTEN

Hier staat iemand voor u die zowel op zijn cultuurbudget als op zijn welzijnsbudget - maar daar komen we later nog op terug - bijzonder fier is. Ik nodig al de collega's uit eens de rekening te maken vertrekkend van om het even welk jaartal. Je mag 1991 nemen, het mag ook 1992 zijn of het begin van de vorige legislatuur, laat ons zeggen 1995, en dan eens naar de budgetten kijken. Ik weet dat ik gevaarlijke dingen zeg, maar ik ben blij dat de meeste van mijn collega's hier op dit moment niet zijn en mij daar dus ook niet kunnen op pakken.

Ik nodig u uit eens te vergelijken. Als je in 1995 vertrekt en je kijkt puur budgettair - we hebben het niet over het inhoudelijke - dan is de begroting reële, vrije uitgaven - wat nog niet hetzelfde is als de algemene uitgaven - met 125 % gestegen van 1995 tot vandaag. Ik kan u nu al zeggen dat het budget in welzijn gestegen is met 150 %. Wie spreekt er over sociale afbraak? Ik vraag de vergelijking met om het even welk ander niveau in dit land, gemeentelijk en Vlaams. Om het even wie mag mij eens komen vertellen dat ze er tussen 1995 en vandaag in geslaagd zijn om hun begroting binnen cultuur met 125 % te laten toenemen, terwijl het globale budget van de provincie, want dat moet je er natuurlijk tegenover stellen, met 51 % is toegenomen. Met andere woorden: wat deze provincie aan cultuur besteedt, is dubbel zo snel gestegen als de toename van ons globaal budget. Ik ben geen wiskundige, maar dat weet ik ook. Bovendien was cultuur hier in het verleden ook al niet onderbedeeld, Collega's. Cultuur vertegenwoordigt op dit ogenblik ongeveer tussen de 16 à 18 % reële, naakte uitgaven binnen onze provincie. Ik daag iedereen uit hetzelfde te doen. Als alle andere niveaus in dit gezegende land hetzelfde doen, dan moet dat lukken.

Ik heb op een bepaald ogenblik collega Gillis in de bespreking van de toelagen die wij geven aan de niet-beschermde, maar waardevolle gebouwen horen zeggen dat wij eigenlijk omgekeerd zouden moeten werken. Dat we de openbare besturen die toch al zo rijk zijn en toch al voldoende middelen hebben om het zelf te doen, niet moeten subsidiëren, maar wel die arme particulieren die blijkbaar de centen niet hebben. Is het dan toch waar dat de gemeentebesturen vandaag liegen wanneer ze zeggen dat ze in financiële problemen zitten? Is de stad Gent aan het liegen wanneer ze zegt dat ze budgettaire problemen heeft? Liegen ze dan of is het de waarheid? Ik weet het niet, ik ben geen stadsbestuurder, ik hoor alleen hier en daar geluiden, maar die zullen dan allicht fout zijn. Ik hoop dat het waar is dat die gemeentebesturen over voldoende middelen beschikken om het allemaal zelf te doen, want dan gaan we nog eens wat geld besparen dat we eventueel anders kunnen gebruiken.

Dus, Voorzitter, Collega's, hier staat een gelukkig en fier man omdat wij er samen - want dit is niet de verdienste van één persoon, het is de verdienste van deze raad - in geslaagd zijn dit te realiseren. Ook dit jaar overigens is het budget van cultuur niet gedaald, het is lichtjes gestegen. Dat heeft natuurlijk niks met de inhoud van ons beleid te maken, maar wij horen vandaag heel vaak schitterende ideeën verkondigen, waarna moet blijken dat er geen centen zijn om die ideeën uit te voeren. Dus het eerste wat je moet voorzien, zijn centen. Als je dan bij die centen ook nog ideeën hebt, dan ben je er natuurlijk. Prachtige ideeën zonder centen, daar ben je niks mee, dat is misschien al even gevaarlijk als veel centen hebben zonder ideeën.

Ik ga nu tussenkomst na tussenkomst zo globaal mogelijk beantwoorden.

Het Caermersklooster.

Ik ben er evenmin gelukkig mee dat dit dossier zo lang aansleept. Ik ben daar niet blij om en ik ben er niet fier op. Alleen weet ik dat vandaag het dossier bij het bureau zit dat effectief de coördinatie rond de veiligheid van het geheel aan het afronden is en dat we dit binnen de kortste keren in de deputatie zullen krijgen. Dat hebben ze mij op hun eerstecommuniezieltje beloofd. Het dossier is dan rond, het kan worden ingediend en dan is het effectief wachten op budgetten. Ik durf niet zeggen wanneer we ze zullen krijgen, of ze er sowieso nog zijn of binnen welke termijn ze er zullen zijn. U hebt natuurlijk gelijk om hierover, samen met andere collega's, tussen te komen, want het heeft bijzonder lang geduurd.

De Zwalmolen, ge weet het maar al te goed hoop ik, is inderdaad Kafka. Alleen, Kafka ligt hier niet bij ons, of het is niet onze schuld. De hele Zwalm site bestond zoals u weet uit een aantal onderdelen. Er is al heel veel gerenoveerd en gerestaureerd binnen die Zwalm site en het laatste deel was de molen. U weet allicht zo goed als ik waar de oorzaak ligt, want ik denk dat ik deze vraag al eens heb beantwoord. De bestemming van de grond waarop deze molen was gelegen was natuurgebied. En je weet, als er iets tot het heilige der heiligen behoort, is het natuurgebied. Er mocht dus noppes aan bestemmingswijziging gebeuren. Er moest een bureau voor toerisme kunnen inkomen, maar dat was ten strengste verboden. Ik zou u het hele verhaal kunnen doen, maar dat zou ons hier te ver leiden en mij buiten mijn tijd doen gaan. In ieder geval is het zo dat dankzij een aantal wijzigingen aan de wetgeving het vandaag wel mogelijk is.

Pas vandaag. Wij zijn al met onze bouwaanvraag klaar van in 2001. Alleen, we kregen er geen. Om redenen die ik u vandaag heb verteld kan het wel omdat men het BPA gewijzigd heeft. Ondertussen kan het wel, maar wat is nu het probleem? Onze bouwvergunning is vervallen. Door een nieuwe bouwvergunning aan te vragen, is het opgelost. Wij gaan dat doen en wij weten ook van de diensten van AROHM dat er op hun programmatie voor 2004 gelden ter beschikking staan om de restauratieronde van het molengedeelte en het toeristisch bureau dat erin moet komen, effectief aan te vangen. Wij zullen begin 2004 een nieuwe bouwaanvraag indienen in de allerzoetste hoop dat we dan een vergunning krijgen en dat we eindelijk kunnen beginnen. Maar nog eens, voor dit kafkaïens verhaal dragen wij geen verantwoordelijkheid. We hebben de stappen gezet die noodzakelijk waren om de realisatie uiteindelijk mogelijk te maken.

Het al dan niet tijdelijk afschaffen van de subsidies van niet-beschermd waardevol patrimonium. De collega's die daarover zijn tussengekomen betreuren dat. Ik voor een deel, maar bijlange niet zoveel als jullie. Ik heb over het Mattheüseffect horen spreken: 'Moeten de rijken rijker worden gemaakt of moet je diegenen die het moeilijker hebben, steunen?'

We hebben ervoor gezorgd dat wij dankzij het verplicht gebruikmaken van de Monumentenwacht de zekerheid hebben dat de instandhoudingswerken volgens de letter en volgens de geest van datgene wat een goede instandhouding moet inhouden, gebeuren. Deze eigenaars zijn inderdaad voor een groot deel nv's, patrimoniumvennootschappen, en voor een deel, althans diegene die ik ken, mensen die het zich kunnen permitteren, want Jan Modaal woont niet in zo'n huis. Wanneer deze mensen het dus met hun waardevol gebouw goed menen, dan kunnen zij natuurlijk nog altijd beroep doen op de Monumentenwacht die net zoals in het verleden tot hun beschikking staat om hen bij te staan bij het opmaken van hun dossier. Wanneer de gebouwen dan écht zo waardevol zijn, dan moeten ze beschermd worden en dan moeten ze het statuut krijgen dat ze verdienen en de weg volgen die voor de hand ligt, namelijk subsidiëring.

Middelburg.

Ik heb collega Gillis nogal schamper horen zeggen dat hij daarover iets gezien heeft op televisie. Nu, dat kan altijd. Ik heb in de pers ook zaken gelezen die compleet onjuist zijn. Dat zijn zaken van nog maar een paar dagen geleden, maar daarop zullen we allicht nog vanavond of morgen kunnen reageren.

Wat is er in de pers gekomen? Er is een dossier lopende waarbij de drie overheden, de Vlaamse, de lokale en de provinciale overheid op eenzelfde lijn zitten, met mekaar overleg plegen van in den beginne en bekijken wie wat kan doen. De Vlaamse minister heeft tot vandaag gedaan wat hij kon.

Het gaat om een schitterende site. Ik nodig u uit om eens te gaan kijken. Ik weet niet of het te bereiken is met het openbaar vervoer, maar het is in ieder geval een schitterende site. En net als in Ename, ook al ligt het excentrisch, eten ze daar al met mes en vork. De beschaving is al zo ver doorgedrongen. Het is een schitterende site met enorm veel potenties die dezelfde mogelijkheden heeft als onze site in Ename. Dat geloof ik persoonlijk. Alleen zijn de mogelijkheden daar van een andere aard, maar even schitterend. Wat archeologisch uit de grond zal komen, weten we niet, maar zeker is wel dat het stadje Middelburg een versteend gegeven is, iets wat op een bepaald ogenblik is stilgevallen. Vooral in haar stratenpatroon, maar ook in het geheel als klein gegeven is het een levend voorbeeld van hoe een stadje was enkele honderden jaren geleden. In die zin is het een uniek gegeven.

Wat de kasteelsite zal opleveren, weten we niet. Een ding is zeker: met al de knowhow, met al wat wij aan kennis en inzicht, aan technische mogelijkheden in huis hebben binnen Ename zullen wij ten volle meewerken en dat doen wij overigens vandaag al.

Indien de kasteelsite onder de grond waardevol zou blijken en het zou moeten opgegraven en bewaard worden dan vind ik dat wij vanuit dit bestuur samen met de lokale overheid onze verantwoordelijkheid moeten nemen. Troost u, Collega, wij zullen de verantwoordelijkheid nemen, desnoods met de budgetten die wij vanuit Ename beschikbaar hebben. De site is té belangrijk en moet kunnen bewaard blijven.

Sint-Baafskathedraal.

De budgetten voor de crypte staan ingeschreven. We willen een lift installeren om niet alleen de crypte toegankelijk te maken, maar ook het kapittelhuis. U weet ook hoe belangrijk dit zal zijn, al was het maar omdat op dit ogenblik het Museum voor Schone Kunsten er een onderdak heeft gevonden. Trouwens, wanneer we altijd de mond vol hebben van de toegankelijkheid van onze musea, van onze waardevolle gebouwen en onderdelen van gebouwen, dan denk ik dat we ook hier onze verantwoordelijkheid moeten nemen.

DEBATTEN

De ticketverkoop staat wél ingeschreven. Ik weet niet waar u het gelezen hebt, maar het staat ingeboekt voor een bedrag van 350 000 EUR onder artikel 18c van de gewone ontvangsten in de begroting 2003 - en op vraag van de Vlaamse Gemeenschap niet op buitengewone ontvangsten - en op artikel 28a in het ontwerp van begroting 2004 op de buitengewone ontvangsten. Het is dus wel ingeschreven als inkomsten bij de kerkfabriek, hetgeen dus, indien ze het niet zouden inschrijven, een inkomen zou zijn dat ze niet zouden hebben of officieel niet zouden hebben en dus ten laste zou komen binnen de tekorten die een kerkfabriek kan realiseren.

Ename, Velzeke, dat lijkt zo'n beetje the neverending story.

Wij hebben in de raad van de vzw wel de meerderheid en we hebben ook met deze meerderheid daar de meerderheid. Alleen is de provinciale meerderheid niet altijd een meerderheid in de raad van bestuur van de vzw, hetgeen het natuurlijk een beetje moeilijk maakt om écht dingen te gaan doordrukken. Wanneer ik hier ooit een signaal zou krijgen: 'Van Der Meiren, gå er 100 % voor, ge moet met niets of niemand rekening houden', dan kan ik u verzekeren dat we er inderdaad zullen voor gaan en dat we er mits een beetje brokken toch zullen komen. We zullen het niet alleen kunnen, want we hebben een overeenkomst met het stadsbestuur - die inderdaad geen overeenkomst is om daverend fier op te zijn - die wij niet eenzijdig kunnen verbreken.

Er zijn altijd middelen of mogelijkheden: we kunnen de vzw perfect laten bestaan en hem even perfect geen subsidies meer toekennen. Dat zou echter een niet zeer heuse daad zijn tegenover de stad Zottegem, maar we kunnen dat. We kunnen ook proberen om met Zottegem tot een overeenkomst te komen, maar ik wil toch zeggen dat de meerderheid die we hier hebben niet altijd de meerderheid is die wij op andere plaatsen hebben. Het zou mij plezier doen mochten wij diezelfde meerderheid ook daar kunnen verwerven. Wij hebben daar de steun van de leden die hier in de oppositie zitten en zich daar wél willen achter scharen. Ik hoop dat het niet te moeilijk wordt voor de niet-ingewijden.

De overdrachten.

Ik ben ook fier dat wij heel veel hebben kunnen realiseren. We hebben heel veel gedaan. Aan diegenen die zeggen dat we zo zwaar aan het besparen zijn en hoe erg dat toch wel is dat alles nu naar de domeinen gaat, zou ik willen zeggen: 'Vergelijk alsjeblieft geen appels met citroenen'.

Wij hebben in de sector die ons vandaag bezighoudt, Cultuur en Welzijn samen, voor 1 900 000 EUR nieuwe initiatieven of initiatieven die zwaarder ondersteund worden. Wat de centers of excellence betreft en wat zich daar net onder bevindt, verwijs ik naar het overzicht. Ik wil het oplezen, maar ik denk niet dat het nodig is. Wij doen zeer zware inspanningen vooral naar infrastructurele ondersteuning van al diegenen die zich nét onder die centers of excellence bevinden en het gaat niet om kleine bedragen, het gaat, zelfs in euro, om honderdduizenden en honderdduizenden euro die wij binnen de begroting die nu voorligt, ter beschikking stellen. Dus wij doen ook daarvoor heel veel.

Op de Capitole en I Fiamminghi wens ik hier nu niet in te gaan. Ik denk dat dit punten zijn die we effectief eerst in de beslotenheid van een commissie moeten kunnen bespreken. Ik ben wel bereid om dit te bespreken, uiteraard.

Huis Thuysbaert.

We zien wel wat we daarmee kunnen doen. Ik weet ook dat de stad Lokeren dit op een bepaald moment een vergiftigd cadeau heeft genoemd. Ik weet niet hoe de stad Lokeren er vandaag tegenover staat. Een ding weet ik wél: we kunnen die overeenkomst niet zomaar opzeggen. We kunnen ze wel opzeggen en Lokeren ook, maar dan is er een opzeggingstermijn van een jaar.

We hebben een aantal ideeën om met dat huis Thuysbaert effectief iets op te zetten in het literaire circuit, als het kan in samenwerking met de stad Lokeren.

Dit voor mijnheer Gillis. Ik hoor het wel als ik niet alles aan bod heb laten komen.

Collega Hertog, zoals altijd is het juist wat je vertelt. We hebben het al gehad over die subsidies aan waardevol patrimonium en ook over het Mattheüseffect. Je hebt natuurlijk gelijk dat wij aangaande die centers of excellence diegenen die al het meest krijgen, het meest geven. Dit is maar gedeeltelijk waar, want decretaal zijn wij eigenlijk alleen verplicht het Publiektheater te ondersteunen. Voor de rest moeten we niks doen. Wat wij bijvoorbeeld voor het Filmfestival, het Festival van Vlaanderen en de Vooruit doen, is puur vrijgevigheid. We weten natuurlijk ook dat dit betekent dat wij de sterken sterker maken of eerder sterk laten zijn. Op zich heb ik daar niks op tegen, want niemand is erbij gebaat dat de sterken van vandaag morgen zwak worden, want ook dat is een fout idee van wat democratisering zou moeten zijn.

Democratisering betekent in mijn ogen de zwakkeren proberen op te tillen, niet de sterkeren op het niveau van de zwakkeren te brengen. Vaak wordt dit al te veel in die termen gesteld. Dat is het dus niet. De sterkeren mogen, moeten sterk blijven. De zwakkeren moeten wij proberen op te tillen. Wat Jezus betreft, ik weet niet wie gij met zijn geloofsgenoten bedoelt. Ik denk dat de taal die hij toen sprak inderdaad vandaag ook niet gesproken wordt door die diegenen die hij als zijn geloofsgenoten beschouwt. Maar goed, dit even in de marge en een grapje.

Collega Beke.

Het Molencentrum werd ook door andere collega's aangehaald. De molen maalt langzaam. Dat is blijkbaar inherent aan een molen, maar hij maalt. Wij zijn vandaag aan het omschakelen van een Molenmuseum naar een Molencentrum. Voor zoiets ga je best niet over één nacht ijs. Er werden vrij grondige besprekingen gevoerd zowel intern binnen de administratie als extern met de betrokkenen van buitenuit. Vandaag is men begonnen met de echte concrete invulling van een centrum. Of we het nu centrum of museum noemen, ik denk dat het eigenlijk een vorm van een museum is met een modern kleedje dat zich naast zijn puur museale functie ook als dienstencentrum voor al de gegadigden en betrokkenen binnen deze sector zal aanbieden.

STAM.

De besprekingen zijn volop bezig. De drie niveaus zijn inderdaad betrokken en ook hier kan ik zeggen dat dit een dossier is dat mij goed ligt. Waarom? Onder andere omdat wij niet geconfronteerd worden, - hetgeen met het Forum wel enigszins anders was - met een dossier dat eigenlijk al in een vergevorderd stadium van beslissing zit. Wij zijn van meet af aan zowel door Vlaanderen als door de stad Gent hierin betrokken, de besprekingen zijn volop aan de gang en heel binnenkort hopen we met concrete voorstellen naar voren te kunnen komen.

De regionale volkshogescholen.

Ik kan u ten volle volgen wanneer u in uw zeer belangrijke tussenkomst spreekt over de toekomst van het sociaal-culturele vormingswerk voor volwassenen, meer bepaald de volkshogescholen, de regionale volkshogescholen. Dit is weer een typevoorbeeld van iets waar we niet gelukkig mee zijn: wij zijn als provincie op geen enkel ogenblik betrokken geweest bij de hervormingsplannen. Voor alle duidelijkheid, ik spreek niet over de huidige minister, maar over de minister vóór hem, want in Vlaanderen moet je soms rap zijn om de ministers te kunnen blijven volgen. Alhoewel, in cultuur gaat het nog. Wij zijn er niet bij betrokken geweest, er is voor ons dan ook geen rol weggelegd. Alleen weten we natuurlijk dat de centen die ter beschikking zullen gesteld worden van die regionale volkshogescholen allicht niet voldoende zullen zijn. Men zal bij ons komen aankloppen. Voor alle duidelijkheid, men heeft nog niet aangeklopt, althans niet bij mij. Officieel weet ik op dit ogenblik nog nergens van. Maar ik weet wel dat men al aan het aankloppen is bij anderen. Ze gaan er allicht van uit dat ze eerst bij anderen moeten aankloppen vooraleer bij de gedeputeerde aan te kloppen zodanig dat ze met genoeg zijn om hem murw te krijgen en toch 'ja' te kunnen laten zeggen. Nu, het zal in deze niet waar zijn, ik kan het u garanderen. Wij gaan met de steun van u allemaal, want alleen gaan we dat uiteraard niet kunnen, het been stijfhouden en zeggen: 'Vlaanderen, gij hebt een constructie opgezet. Zeer goed, bravo, applaus op alle banken. Het is uw verantwoordelijkheid, het is uw geesteskind, het is dus ook 'wie bepaalt, betaalt'. Je hebt het zo bepaald, je kunt het ook betalen'. En laten wij onze centen dan gebruiken voor diegenen die daar uit de boot vallen en waarvan zou blijken dat ze waardevol werk verrichten door zich te richten naar speciale doelgroepen of om welke andere reden dan ook.

Provinciale prijs dans.

Collega Bruggeman, u had een zeer concrete vraag om rond dans een provinciale prijs in te richten. In theorie kunnen we dat, in de praktijk zou het de eerste keer zijn dat wij prijzen gaan inrichten voor opvoeringen. In alle voorbeelden die ge hebt gegeven zijn onze prijzen, de Keizer-Karelprijs, onze cultuurprijs uitgezonderd, bedoeld voor scheppende kunstenaars, niet voor uitvoerende kunstenaars. De prijs voor toneel, televisie of film gaat naar film-, televisie-, toneelscenario's, partituren, maar het gaat niet naar de uitvoerende kunstenaars. Waarmee niet gezegd is dat we het niet zouden kunnen doen, maar hier gaan we wel verschrikkelijk moeten opletten voor het precedentprobleem, want als we een provinciale prijs voor dans in het leven roepen dan zullen we dit voor zeer veel andere uitvoerende kunstenaars moeten doen en dat zou wel eens een probleem kunnen opleveren. We hebben het hier over een provinciale prijs, we hebben het niet over subsidiëring. Dat is van een andere orde.

DEBATTEN

Rock for Specials.

U weet dat ook ons hart heeft meegesteund, ook al ken ik niks van rock. Toch niet van dat soort rock. We hebben een nominatimsubsidie ingeschreven juist om dit ongelooflijk waardevol initiatief meer te kunnen ondersteunen dan hetgeen binnen de reglementering van de festivals zou kunnen. Op dit moment subsidiëren wij dit festival met een nominatim van ongeveer 2 500 EUR per jaar. In het geheel van de kosten van zo'n festival is dit niet veel, maar ik moet u wel eerlijk zeggen: wij komen van 30 000 BEF vroeger naar 100 000 BEF vandaag en we hebben tot op heden nog geen signaal of vraag gekregen om dit te verhogen.

Voorzitter, Collega's,

Ik ga hier afronden. Ik dank natuurlijk al de collega's voor de uiteindelijk bijzonder positieve klanken die we hebben gehoord rond deze begroting, uiteraard met een reeks kritische bedenkingen, het zou nog spijtig zijn. Ook cultuur is constant in evolutie en we moeten proberen die evolutie maximaal op de voet te volgen. Wie daarrond ideeën heeft, laat maar komen, liefst via de commissievergaderingen. Ik ben zelf vragende partij ter zake omdat wij binnen deze raad nog het voordeel hebben dat we nog de centen hebben. Wij hebben ze nog. Welnu, laat ons maximale ideeën ontwikkelen om de centen zo optimaal en zo goed mogelijk te gebruiken.

De heer voorzitter

Ik wil even de stand van het debat bepalen. Ik wil mij niet mengen in de bijbelse discussie die ontstaan is in de *sp.a*-groep, tot mijn verbijstering door Peter Hertog. De gedeputeerde is trouwens wat lichtzinnig ingegaan op het Mattheüseffect.

Nu moet ik zeggen: ik lees nogal wat, ik ben geen exegeet, maar toch een lezer. Ik denk dat men zich vergist over de passus. Er zijn de rijken en diegenen die het meest hebben. In de exegese zijn ze volgens mij in de bijbelse traditie de besten, ge moet dat eens goed bekijken. 'Geef aan wie reeds hebben en ontnem aan, enz.' Ge moet dat eens goed lezen. Men springt soms lichtzinning met de woorden van de Nazarener om en daar heeft de gedeputeerde op gewezen.

De evangelische opdracht trouwens lijkt mij dubbel: 'Help de zwakken, maar steun ook de besten'. Ge moet er toch nog eens over nadenken. Ik ben niet zeker, we gaan het eens ...

Rumoer

Ja maar, zij die mij met de lippen eren, voorzichtig hé. Laat het soms liever aan de vrijdenkers over om over de Bijbel te spreken.

Rumoer

Goed. Dit gezegd zijnde en de stand van het debat op gevaarlijke wijze bepaald hebbende, laat ik nog even het woord aan wie nog wil tussenkomen.

De heer Hertog

Toch even opmerken dat de verwijzing naar Jezus van Nazareth niks te maken had met het Mattheüseffect waarvan sprake. Ik denk dat u even afgeleid was tijdens dat debat.

De heer voorzitter

Neen, Neen, het ging wél over de Nazarenen, dat moet ge toch ...

De heer Hertog

Ja maar, de twee hadden niks met elkaar te maken. Maar misschien geef ik u straks mijn tekst even. Ik kan trouwens de gedeputeerde geruststellen: ook ik vind niet dat democratisering betekent dat de sterken naar beneden moeten gehaald worden, maar ik vind wel dat men goed moet zijn voor de sterken en nog beter voor de zwakken. Met andere woorden: de kloof moet verkleind worden en niet verbreed. Dat is eigenlijk mijn enige opmerking daaromtrent.

Ik heb ook nog iets gezegd over de literatuur en de Oost-Vlaamse schrijvers en dat we in de toekomst misschien meer aandacht zouden moeten besteden aan hun werk door bijvoorbeeld schoolprojecten, een poëziepad en dergelijke. De gedeputeerde heeft daar niet op geantwoord. Zou hij dat alsnog kunnen doen?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik wil wel antwoorden, maar ik kan daar vandaag niet op antwoorden. Het idee is natuurlijk zeer goed, maar u begrijpt dat het vandaag niet rijp is om daarop ja of neen te zeggen. Het idee is zeer waardevol en we kunnen de administratie opdracht geven om daarrond concrete dingen uit te werken. Eigenlijk zou ik dat soort zaken bijzonder graag in een commissie aan bod zien komen omdat wij daar in alle rust ...

De heer voorzitter

Ja, dat is dus een taak voor de commissie en voor de commissievoorzitter in het bijzonder.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

... kunnen werken en liefst vertrekkend van een concrete tekst. Kunnen wij er geen maken dan geven we de administratie opdracht: brouw maar iets. Een sneuveltekst. We zien wel, maar het is altijd het beste om van iets te kunnen vertrekken.

De heer Gillis

Kort graag nog iets over het huis Anton Van Wilderode. Toen we het aankochten, was alles bijna rond. We zitten nu een beetje in een impasse. Ik denk dat het misschien goed is dat we voor onszelf ook een eindpunt zetten zonder dat het natuurlijk de bedoeling is om het mes op de keel te plaatsen van de familie. Dus graag daarrond enige verduidelijking.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

De einddatum. Ik kan heel kort zijn: voor het einde van dit jaar, 2003.

De heer voorzitter

Dat is duidelijk gesproken.

DEBATTEN

Mevrouw Van Grembergen

Heel kort, twee puntjes.

Caermersklooster.

Het is inderdaad een feit dat we nu niet zeker zijn dat als het dossier wordt ingediend, we nog gelden zullen krijgen, maar was het dossier begin 2003 ingediend, dan hadden we die waarschijnlijk wél en het is spijtig dat het over een kleinigheid gestruikeld is.

De Motte, de Hoge Wal, is het tweede puntje.

Ik heb een vraag gesteld, maar ik heb er geen antwoord op gekregen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het laatste is het gemakkelijkste omdat wij op dit moment rond de Hoge Wal volop aan het werk zijn met een werkgroep bestaande uit medewerkers van de gemeente en medewerkers van onze eigen dienst. We hebben trouwens ook een kleine cultuurgids daarrond uitgegeven. Ook dat kan een van de elementen zijn die kunnen worden meegenomen in het geheel van een archeologische route die we binnen Oost-Vlaanderen moeten kunnen opzetten. Wij dromen er natuurlijk al lang van om een route te kunnen maken tussen Ronse, Ename, Velzeke, Evergem en van daaruit naar Middelburg. Toen ik de eerste keer gevraagd werd om naar Middelburg te gaan, vroeg ik mij af: 'Wat hebben wij met Oost-Vlaanderen in Middelburg te zoeken?' Tot het mij duidelijk werd dat er blijkbaar ook bij ons een Middelburg bestond. Ik moet tot mijn schande bekennen dat ik het niet wist. Ondertussen weet ik het wel.

Het Caermersklooster.

Je hebt natuurlijk gelijk en toch weet ik niet of je gelijk hebt. Je hebt gelijk in die zin dat het dossier al veel te lang aansleept. Ik heb ook gezegd dat het niet het dossier is waar ik het meest fier op ben. Dat is correct.

Ik ben niet zeker dat er centen zouden geweest zijn indien we het in 2003 hadden ingediend. Ik herinner mij de onvoorstelbaar moeilijke discussies met de administratie om de centen rond de Sint-Baafskathedraal vrij te krijgen aan een hoger bedrag dan datgene wat aanvankelijk door de administratie was toegezegd. En op dat moment is alle mogelijke - druk is een fout woord - maar heeft de beleidsverantwoordelijke, in casu de minister, zèlf concreet de opdracht moeten geven aan de administratie vooraleer het gebeurde, waarbij de administratie zei: 'Goed, maar dan zullen we elders moeten gaan schrappen en moeten gaan knippen'. Dus ik ben niet zo zeker of wij dan wel in aanmerking zouden gekomen zijn, maar je hebt wel gelijk dat het, en ik herhaal het nog eens en voor de laatste keer, geen dossier is om fier op te zijn.

De heer voorzitter

Ik denk dat we rond zijn over de artikelen Cultuur, Ontspanning, Kunsten en Oudheidkunde. We zijn nooit rond, het is een voortdurend debat. Ik dank de interpellanten voor hun bijdrage en zeker ook de gedeputeerde, beide kanten, raad en deputatie.

We zouden rekening houden met sommige vragen van mensen die vandaag niet en morgen wel kunnen aanwezig zijn. Namens het bureau vragen we dat voor Welzijn en Gezondheid mevrouw Van der haeghen, mevrouw Willems en de heer Veys vandaag nog hun tussenkomst zouden houden. Ik koppel daaraan Sociale en gezinsvoorzieningen van mevrouw De Gussem, Gezondheidszorg van de heer Heyndrickx en Huisvesting van mevrouw Van Grembergen. Alle vragen vandaag nog. Morgen, hoffelijkheidshalve in afspraak met de betrokkenen: de heer Lampaert met zijn vraag over Jeugdzorg en dan zou ik de heer Veys die een apart punt heeft dat er toch wat buiten valt, de sprekerslijst laten afsluiten over Ontwikkelingshulp.

Ik zou dan aan de gedeputeerde vragen om morgen in een keer op al die tussenkomsten te antwoorden. Hij heeft nog een mooi krediet van 20 à 25 minuten. Kunnen de raad en de deputatie daarmee instemmen? Dan gaan we nu nog door met de vraagstelling. Ik feliciteer de fractieleiders en de raadsleden omdat ze zich zeer tuchtvol gehouden hebben aan de moeilijke inperking van de tijd.

WELZIJN EN GEZONDHEID

P. 102-109, P. 416-445, P. 298-307, P. 446-457: ONTWIKKELINGSHULP, SOCIALE EN GEZINSVOORZIENINGEN, JEUGDZORG, GEZONDHEIDSZORG: ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Van der haeghen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Ik kan het niet genoeg herhalen, Collega's, en ik verwees er ook naar in de algemene tussenkomst namens onze fractie: het is van het allergrootste belang dat het sociale profiel van ons beleid behouden blijft.

Maak ik mij zorgen over de intenties van gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren?

Helemaal niet.

Ik zeg dit alleen maar om nog eens te beklemtonen dat de middelen in dit beleidsdomein moeten behouden blijven om verder te investeren in mensen, of, om onze nationale voorzitter te citeren, om te doen wat goed is voor de mensen. Al is dit wellicht voor vele interpretaties vatbaar, onze invalshoek is hierin alvast duidelijk.

In deze tussenkomst, Collega's, wil ik toch nog eventjes blijven stilstaan bij een aantal concrete beleidsopties.

Ten eerste het provinciaal woonbeleid.

De jaarlijkse, inmiddels traditionele rede van de heer gouverneur klonk mij als muziek in mijn rode oren. In het bijzonder het hoofdstuk inzake huisvesting, voor mij geen onbekend terrein, verwoordde goed wat in de sector leeft. De belangstelling op politiek en maatschappelijk vlak is inderdaad niet om over naar huis te schrijven. Nochtans is het gezien de huidige situatie op de woonmarkt geen overbodige luxe. Maar dat mag er ons niet van weerhouden het debat hier levendig te houden, wel integendeel. Ook een provinciebestuur heeft hierin een rol te vervullen, al kan men over de concrete invulling van het provinciaal woonbeleid van mening verschillen.

Wat ik trouwens zeer frappant vond in de toespraak van de heer gouverneur was de door het panel gedane vaststelling dat er nagenoeg geen gemeentelijke beleidsplannen zijn.

Kunnen wij als provinciebestuur hier niet sturend optreden?

We hebben de nodige kennis en ervaring bij de opmaak van een gemeentelijk woondossier ter ondersteuning van de lokale besturen. Misschien is het eens het uitgelezen moment, zeker met de definitieve installatie van de provinciale woonraad in het vooruitzicht, om eens te inventariseren welke gemeenten daar gebruik van maken of willen van maken, voor zover dit niet reeds gebeurt. Ik heb daar geen zicht op.

Verder, Collega's, wil ik van de gelegenheid gebruik maken om nog eens de voorlopige pleisterplaats voor woonwagengedwongen te Gentbrugge onder jullie aandacht te brengen.

In 2001 engageerde de provincie zich om een halftijds beheerder te financieren om toezicht te houden op het nog aan te leggen doortrekterterrein aan de Drongensesteenweg. Deze inspanning wordt trouwens ten zeerste geapprecieerd. Inmiddels stellen we echter vast dat de problemen van toezicht en beheer op deze voorlopige pleisterplaats steeds acuter worden. Ik ken de bezwaren en de twijfels van de gedeputeerde om dit nu reeds te doen. Ik ben er evenwel van overtuigd dat mochten we hier nu reeds de nodige ondersteuning bieden we de doelgroep en tevens de knelpunten met betrekking tot het beheer van een doortrekterterrein leren kennen.

Ten tweede, de provincie in relatie tot het lokaal sociaal beleid, in het bijzonder tot de talrijke ocmw's die onze provincie rijk is.

Ik zei het reeds in de algemene tussenkomst namens onze fractie, maar wil het toch nog eens nadrukkelijk beklemtonen dat we de inspanningen om de relatie tussen het lokaal sociaal beleid en de provincie verder vorm te geven ten zeerste appreciëren.

Een uitdrukkelijke keuze voor een ocmw-overleg met zowel aandacht voor provinciale als regionale accenten is ons inziens verantwoord.

Het ondersteunen en stimuleren van een brede lokale netwerkvorming is een belangrijk instrument met het oog op klantgerichte afstemming van bestaande dienstverlening, het invoeren van vernieuwende methodieken en projecten.

Kunnen we nu reeds van een volwaardig Oost-Vlaams provinciaal steunpunt spreken of is het de bedoeling om naar analogie met de provincie Limburg daar naar te evolueren?

Het is mij niet echt duidelijk in welke richting dit gestarte overleg zal evolueren en daarom lijkt het mij zinvol hierover nog eens van gedachten te wisselen in de bevoegde commissie.

DEBATTEN

Tot slot, Collega's, nog kort iets over het externe gelijkheidsbeleid, waarover ik in de beleidsnota lees dat er op de ingeslagen weg wordt verder gebouwd.

Het dient gezegd dat we er zeer lang over gedaan hebben om tot een consensus te komen over de eventuele nieuwe invulling en taakomschrijving van desbetreffende commissie.

Maar, Collega's, het licht aan het einde van de tunnel is nabij.

De suggestie om elk jaar een thema in relatie tot gelijke kansen te belichten kon op de nodige bijval rekenen van alle commissieleden en krijgt dus hopelijk een vervolg.

We zouden bijna vergeten dat er inmiddels andere lovenswaardige initiatieven zijn. Niets is echter minder waar. Ik denk hierbij in het bijzonder aan het vormingsproject Sofia Politica: wat mij betreft mag hier zeker op de ingeslagen weg worden verder gebouwd. Er was in een recent verleden enige aarzeling – en ik druk mij heel voorzichtig uit – en er kwam wel enige overtuigingskracht aan te pas, maar ik wil toch nog eens persoonlijk mijn waardering uitdrukken voor het feit dat opnieuw de nodige middelen worden voorzien om Casa Rosa, het enige roze huis, in deze provincie verder in haar werking te ondersteunen. Het zijn mooie symbolen, zoals onze voorzitter, de heer Van Eeckhout, zo graag zegt, hier van het externe gelijkheidsbeleid.

Om te besluiten, Collega's, denk ik dat het Oost-Vlaams welzijnsbeleid in al zijn facetten in ruime mate tegemoet komt aan de vele noden en behoeften die in onze provincie en elders in de wereld aanwezig zijn. Welzijn is evenwel een levende materie. De maatregelen van gisteren zijn niet altijd sluitend voor de behoeften van morgen. Hier werd trouwens reeds een krachtig signaal gegeven met de nieuwe beleids optie ter ondersteuning van initiatieven in de kinderopvang.

Wij engageren ons alvast, Mijnheer de Gedeputeerde, om in een constructieve dialoog met u verder te werken.

Dank u.

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gedeputeerde Van Der Meiren stelde bij de voorbereidende begrotingsbespreking op de 3de commissie dat het begrotingsontwerp 2004 vooral een voortzetting van het huidige beleid omvat met de bestaande middelen en instrumenten. Mijn tussenkomst omvat dan ook enkele bedenkingen, suggesties en voorstellen tot aanvullingen op het bestaande instrumentarium en reglementeringen.

Vier punten waarvan eigenlijk twee punten ook al zijn aangehaald door de vorige spreker en zelfs een aantal zelfde klemtonen zijn gelegd, maar ik haal het toch nog even aan.

Ten eerste de rol van de provincie in lokaal sociaal beleid.

In de beleidsverklaring 2004 stelt de deputatie dat het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen een streekbestuur is met als krachtlijnen: duurzaam, gebiedsgericht en geïntegreerd werken. En ik haal aan: 'Ons bestuur doet dit door in al zijn beleidssectoren gemeenten en andere actoren samen te brengen en naar gezamenlijke oplossingen te zoeken. Met andere woorden, een coördinerende en faciliterende rol.' Ik wil hierbij de suggestie formuleren of het niet zinvol zou zijn deze algemene visie concreet te vertalen en toe te passen in het kader van het voorontwerp van decreet inzake het lokaal sociaal beleid.

Van gemeenten en ocmw's wordt verwacht een lokaal sociaal beleidsplan uit te werken en een Sociaal Huis te creëren. De Vlaamse overheid bepaalt het model van het lokaal sociaal beleidsplan, maar een model vraagt invulling rekening houdend met lokale en regionale behoeften. Dat deze invulling door het lokale gebeurt lijkt mij evident. Laat dit toch duidelijk zijn. Maar in de sociale beleidsplannen zullen normalerwijze ook de werkpunten van bijvoorbeeld logo's, regionaal welzijnsoverleg een plaats moeten krijgen, zeker bij die lokale besturen die zich principieel en financieel hebben geëngageerd.

Concreet zou ik dan ook de vraag willen formuleren of het niet een rol is voor de provinciale overheid om bijvoorbeeld de geselecteerde pilootprojecten binnen de provincie – bijvoorbeeld Zomergem, Deinze, enz. – ondersteuning te bieden. Kan de provincie zich bijvoorbeeld engageren tot het versterken van de planningsdeskundigheid in gemeenten en ocmw's in functie van het lokaal sociaal beleid? Moet de provincie hier niet via een provinciaal of regionaal overlegplatform zijn coördinerende of faciliterende rol, waarvan sprake als algemene taak in de beleidsverklaring, opnemen? Of algemeen de vraag: hoe ziet de deputatie de voor mij noodzakelijke betrokkenheid hierin te realiseren? Meer nog, hoe ziet zij de begeleiding en coördinatie te vervullen?

Een tweede element is de gezinszorg.

De beleidsverklaring Welzijn stelt 'voor de gezinszorg blijven de inspanningen essentieel liggen in de financiële tussenkomsten ter ondersteuning van de thuiszorg'. De provincie verleent – dat zien we in de begroting, subsidies aan de diensten van gezinszorg.

Suggestie: zou het niet nuttig zijn te overwegen om de diensten voor gezins- en bejaardenzorg, die heden nominatim gesubsidieerd worden, structureel te verankeren in convenanten ten einde permanentie en continuïteit in de dienstverlening te garanderen? Ik baseer mij voor deze suggestie op subsidiecontracten binnen het beleidsdomein Cultuur van de centers of excellence. Dit toepassen, ook op deze sector, heeft als doel de samenwerking met geprivilegieerde partners thuis- en gezinszorg structureel te verankeren in convenanten op langere termijn, waarvan ik denk dat het zeker de kwaliteitsvolle thuiszorg zal bevorderen, kwaliteitsgarantie en zorgafstemming nog meer zal stimuleren.

Als derde punt is er het provinciaal woonbeleid.

De provincie stimuleert en ondersteunt de gemeenten bij de uitbouw van een lokaal woonbeleid, vertrekkend vanuit de Vlaamse wooncode die een belangrijke rol toedicht aan de gemeenten:

- financiële ondersteuning van mensen met een woonvraag;
- actieve ondersteuning woonbeleid van gemeenten met als instrumenten daartoe het gemeentelijk woondossier, draaiboek lokaal woonbeleid;
- bijzondere projecten in de huisvestingssector.

Maar de huisvesting wordt steeds duurder. De lagere inkomensgroepen kunnen sowieso niet meer terecht op de gewone huisvestingsmarkt en hebben financiële hulp of andere vormen van ondersteuning nodig om betaalbaar en kwaliteitsvol te kunnen wonen.

Vandaar de bedenking: kan binnen het geheel van provinciale reglementeringen en subsidiereglementeringen nieuwe impulsen ingebouwd worden dat de gemeenten aanzet tot het stimuleren van de:

- kwaliteit van het woningpatrimonium;
- realisatie van sociale woonprojecten op gemeentelijk grondgebied;
- afstemming wonen en zorg, een vraag die reeds eerder werd gesteld door een collega in het begrotingsdebat vorig jaar, om de zorggarantie in de subsidiereglementering op te nemen?

Ten vierde is er de ouderenbegeleiding en de Provinciale Seniorenraad.

De beleidsnota stelt – en ik haal ook even aan – 'de Provinciale Adviesraad voor Senioren fungeert als een gedragen forum voor overleg en beleidsadvies inzake een globaal ouderenbeleid. De ondersteuning van het plaatselijk seniorenbeleid gebeurt onder meer door het ter beschikking stellen van informatie en documentatie.'

De nieuwe provinciale adviesraad kende een trage start, maar draait nu weer. Even in de raad: ik denk dat op dit vlak de website nog even moet aangepast worden want die vermeldt activiteiten tot en met 2000, maar niet verder.

Kan de ondersteuning van het plaatselijk seniorenbeleid niet verder gaan dan het aanreiken van documentatie aan plaatselijke seniorenraden, maar eerder de bestaande raden activeren door het aanreiken van ondersteunend instrumentarium?

Het lijkt bijvoorbeeld zinvol mocht een draaiboek 'lokaal ouderenbeleid', zoals bij huisvesting het draaiboek 'lokaal woonbeleid', dat door de Provinciale Seniorenraad, aangereikt worden om de opmaak van ouderenbeleidsplan in de gemeenten in samenwerking met ocmw's te stimuleren en in samenwerking met de lokale adviesraden voor senioren. Maar dan moeten die er wel zijn.

Vandaar ook de vraag om niet alleen de bestaande lokale seniorenraden verder te documenteren, maar ook impulsen te geven van ouderenadviesraden in gemeenten waar dit heden niet is.

Tot slot, wat de begroting 2004 Welzijn betreft meen ik dat de beschikbare middelen over de verschillende aspecten van welzijnsbeleid goed verdeeld zijn. Ik wou met mijn tussenkomst vooral een verfijning van een bestaand instrumentarium aanreiken.

Dank u.

Applaus

DEBATTEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In 2001 werd het beleidsplan 2001-2006 van de bestendige deputatie hier door de provincieraad goedgekeurd. Nu halfweg de rit, is het nuttig om eens na te gaan welke doelstellingen werden bereikt, welke nog in het verschiet liggen en welke onder het stof van de vergetelheid belandden.

Uit de begroting 2004 blijkt alvast dat het geld op is, ook voor Welzijn en Gezondheid. Grote nieuwe projecten zijn er niet meer op vlak van Welzijn en we hebben nochtans nog bijna drie jaar van de legislatuur te gaan. Het financieel beleidsplan tot 2007 is daarin nochtans zeer duidelijk. De deputatie was zo mooi en vol glorie begonnen, maar dreigt nu al halverwege de rit zonder benzine te vallen.

In dat beleidsplan tref ik voor het luik Welzijn en Gezondheid een aantal opvallende plannen, wensen, initiatieven, voornemens en projecten aan waarbij het voor mij niet altijd duidelijk is of ze gerealiseerd werden, in de pijplijn zitten of werden afgevoerd met de stille hoop op betere tijden.

Ik geef enkele voorbeelden, plaats enkele bedenkingen en vragen die daarom niet meteen moeten beantwoord worden:

- de resultaten van welzijns- en gezondheidsoverleg meer duidelijk maken naar de samenleving;
- een gericht overleg rond de uitvoering van het provinciaal beleid, in het bijzonder met de provinciale vertegenwoordigers in huisvestings- en kredietmaatschappijen. Het is trouwens de sympathieke collega Melissa Van der haeghen die al verschillende keren heeft aangedrongen op een dergelijk overleg, helaas voorlopig zonder resultaat. Ik spring nu ook maar op haar wagentje. Misschien zal dat helpen;
- in samenwerking met lokale besturen wordt gewerkt aan financiële stimulansen om particulieren aan te zetten tot meer duurzaam huishouden;
- het uitbouwen van nieuwe nieuwsbrieven en informatieve publicaties in verband met bijvoorbeeld wonen met oog voor digitale toepassingen;
- de creatie van een permanent overlegforum rond de opvang en de participatie van etnisch-culturele minderheden;
- de evaluatie van de functie 'interculturele bemiddeling' in welzijn en gezondheid;
- het lokaal steunpunt mantelzorg;
- de juridische dienstverlening inzake vreemdelingenrecht;
- de nood aan vormingsruimten: behoud van de Witte Villa en uitbouw van een groter jeugdvormingscentrum. Wat stel ik vast? De Witte Villa – met 31 plaatsen - sloot al meer dan een jaar geleden haar deuren voor het jeugdwerk en de abdij van Dendermonde – met 120 plaatsen - draait nog steeds niet op maximumcapaciteit. Ik zal hier zeker nog op terugkomen tijdens de bespreking van het Jeugdwerkbeleidsplan;
- de lokale besturen krijgen de kans om te participeren aan de internationale samenwerkingsverbanden van de provincie Oost-Vlaanderen;
- een gezamenlijk huisvestingsproject voor het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding met andere niet-gouvernementele partners. Het miljoenenproject in de begroting van vorig jaar werd gelukkig geschrapt. Op dit moment logeert het WIO in de kantoren van de Bank van de Arbeid, maar zelfs dit is geen vast gegeven;
- het provinciaal overleg rond personen met een niet aangeboren hersenletsel;
- een permanente open communicatie met de Vlaamse overheid inzake personen met een handicap. Er wordt wellicht overlegd, veel overlegd en wellicht ook met de kaart in de hand - de spijskaart wel te verstaan -, maar die openheid heeft zich nog niet in de commissie geopenbaard;
- de idee van een provinciaal 'huis van de jeugd' wordt onderzocht. In dit huis kunnen geïnteresseerde jeugdwerkinitiatieven en de Provinciale Jeugdraad dan een secretariaat huisvesten;
- een subsidiereglement voor de uitbouw van particuliere bovenlokale verblijfsaccommodatie;
- het opstellen van strategisch plan omtrent de relatie met gedecentraliseerde besturen in het Zuiden;
- opvolging en stimuleren van uitwisseling met betrekking tot projecten duurzame ontwikkeling. Duurzaamheid was het meest gebruikte duurste woord in het Beleidsplan, maar wat heeft halfweg de legislatuur deze duurzaamheid teweeggebracht? Behoorlijk bestuur, dat is duurzaam beleid;
- een provinciaal educatief centrum als een gemeenschappelijk project met de Oost-Vlaamse ngo's. Waar gaat u dit geld halen?

Tot zover een kort overzicht, maar het zijn zeker niet alle voorbeelden. Op naar de volgende drie jaar, zou ik zeggen.

In het begrotingsontwerp 2004 voor het luik Welzijn en Gezondheid is vooral volgend citaat belangrijk: 'Gelet op de krappe budgettaire situatie is slechts in beperkte mate ruimte gecreëerd voor nieuwe instrumenten of voor versterking van bestaande instrumenten.'

Ik geef toe dat Welzijn niet meteen de sector is van de grote tastbare projecten en initiatieven, Welzijn investeert vaak op onzichtbare wijze liever in mensen dan in stenen, en dat is maar goed ook. Ik heb evenwel een aantal bedenkingen bij de nieuwjaarsbrief voor 2004 van onze gedeputeerde.

Voor het voorkomen van koolmonoxidevergiftiging wordt opnieuw een bijzondere inspanning gedaan om de achterstand in de behandeling van de aanvragen te kunnen wegwerken. Helaas is het op dit moment nog koffiedik kijken of de Vlaamse overheid de provincie zal bijspringen, want volgens de huidige ingeschreven kredieten kan men nooit voldoen aan alle aanvragen.

Voor het eerst is, via een kredietverschuiving van middelen, in de begroting een specifiek artikel opgenomen ter ondersteuning van initiatieven in de kinderopvang – 59 400 EUR. Het is evenwel spijtig dat we het jaar niet al kunnen ingaan met een nieuw provinciaal reglement. Gelet op de hoogdringendheid van deze problematiek is elk jaar een verloren jaar. Snel, maar doordacht handelen is aldus geboden.

Voor de jeugdsector wordt een zoektocht naar meer provinciale vormingslocaties opgestart. Mooie woorden, maar zonder enige garantie op resultaat. En zo wordt het Oost-Vlaamse jeugdwerk met een kluitje in het riet gestuurd.

De verdere uitbouw van de kinderprovincieraad. Allemaal heel tof en sympathiek zo een kinderprovincieraad, vooral voor de leden van de deputatie, maar vergeet niet dat het vooral gaat om de kinderen. Vorig jaar bracht elke gedeputeerde in de ambtelijke taal eigen zijn provinciaal nummertje. Men zou er goed aan doen het aantal optredende gedeputeerden te beperken en de toespraken te laten herschrijven door iemand die de taal van de kinderen wél spreekt.

Het protocol tussen het provinciebestuur en het departementaal ziekenhuis in Buzau in Roemenië zal ook in 2004 het leeuwenaandeel van de middelen inzake samenwerking in het buitenland blijven innemen. Onze fractie onderschrijft volledig het project terzake, maar een doorgedreven rapportering is meer dan noodzakelijk en kan het initiatief alleen maar ten goede komen.

Het bevorderen van de toegankelijkheid van de reguliere hulp- en zorgverlening, onderwijs en tewerkstelling voor allochtonen door het project van de eigen vertalers-tolkendienst wordt verder gezet. Toch wil ik de deputatie en in het bijzonder de tussen zijn bureau en de raad pendelende gedeputeerde Vercamer erop wijzen dat men moet opletten niet strijdig te handelen met de vigerende taalwetgeving. Ik kom hierop terug in een interpellatie in het voorjaar 2004.

Op het terrein van de Noord-Zuidsamenwerking springen vooral de projecten in de Filippijnen (Cordillera), Ecuador (Esmeraldas) en Rwanda (Gitarama) in het oog. Ook hier de vraag naar een diepgaandere rapportering naar de leden van de 3de commissie.

Voor de steun aan de internationale opvoeding/mondiale vorming wordt het Wereldcentrum voor Internationale Opvoeding de volwaardige draaischijf. Wij hebben onze kritiek op de politieke standpunten van het centrum nooit gespaard en zullen dit ook in de toekomst niet doen. Ik stel evenwel een lichte kentering vast en zullen desgewenst onze houding hiervan laten afhangen.

Het externe gelijkheidsbeleid voor mannen en vrouwen zal in 2004 verder bouwen op de ingeslagen weg. Misschien toch een tip voor de goede voornemens voor het nieuwe jaar; op dit moment is er bij het Oost-Vlaamse provinciepersoneel een wanverhouding tussen het aantal vrouwelijke personeelsleden versus de mannelijke. De mannelijke zijn duidelijk een minderheid. Een positieve discriminatie ten overstaande van de heteroseksuele Vlaamse mannen bij het provinciaal aanwervingsbeleid is dan ook meer dan wenselijk.

Er zal ook verder worden gewerkt rond het vormingsproject Sofia Politica. Spijtig alleen dat dit project zich politiek correct opstelde, want het overzicht telt geen vrouwelijke politici van het Vlaams Blok. Gelijke kansen. Ja, maar ook voor Vlaams Bloksters.

DEBATTEN

Om niet versleten te worden voor de eeuwige kniesoor, wil ik toch mijn waardering uitspreken voor volgende initiatieven en projecten:

- een reglement voor de zeer diverse aanvragen voor welzijns- en gezondheidsprojecten in het buitenland. Nu ondersteunt de provincie tal van organisaties die om de een of andere reden de weg naar de provinciale subsidiehoorn wel vinden, terwijl anderen in de kou blijven staan uit onwetendheid. Een reglement moet toelaten om op basis van duidelijke criteria vooraf te meten en achteraf te wegen;
- de verdere ondersteuning van het zeer actieve meldpunt ouderenmishandeling, dat nu ook vanuit de Vlaamse Gemeenschap mag rekenen op een bescheiden bijdrage. Hier is het de provincie Oost-Vlaanderen die, naast tal van andere initiatieven, het voortouw nam in een onderkende problematiek;
- tot slot wil ik mijn dank en waardering uitspreken voor de voorzitter van de 3de Commissie en de administratie van de dienst Welzijn, die steeds met de nodige aandacht en correctheid ingaan op de vragen en verzuchtingen van een soms ongeduldige leerling. Misschien helpt hieraan het feit dat de voorzitter actief is in de onderwijssector. Alvast hiervoor mijn dank.

Collega's, mooie en dure woorden staan goed aan de start van een lange rit, maar deze rit is geen sprint, want hij duurt zes lange jaren. Het komt er dus op aan zijn inspanningen te spreiden en te doseren. Tenzij natuurlijk onze gedeputeerde er binnenkort toch de brui aan geeft en een jongere, toekomstige spits plaatsneemt in het peloton van de deputatie. Het kan ook zijn dat onze sociale gedeputeerde tijdens de laatste begrotingsonderhandelingen uit de wielen werd gereden en aldus weinig op meevallers voor zijn departement kon rekenen ...

De heer voorzitter

U bent toch geen kandidaat, Mijnheer Veys?
Over een jonge spits gesproken: u moet dan toch nog wat oefenen.

De heer Veys

Van zodra er een vacature is.

... Toch wil ik hier mijn waardering uitspreken voor deze oude rot, die met enthousiasme en inhoud zijn politieke projecten uitbouwt en verdedigt. Het is altijd fijn om met u de politieke degens te kruisen en al loop ik wel eens een spreekwoordelijke blauwe plek op, toch kijk ik altijd verheugd uit naar de volgende confrontatie.

Dank u.

De heer voorzitter

Jeugd is dus geen kwestie van leeftijd, maar een gesteltenis des harte, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik zie de quaestor onmiddellijk knikken, ook de eerste ondervoorzitter. We zullen een groep vormen.

SOCIALE EN GEZINSVOORZIENINGEN

P. 436: GEZINSHULP - ONDERSTEUNING VAN INITIATIEVEN INZAKE KINDEROPVANG: VOORSTEL TOT ONDERSTEUNING VAN DE VORMING BINNEN DIENSTEN VOOR OPVANGGEZINNEN, KINDERDAGVERBLIJVEN EN IBO'S GERICHT OP VEILIGHEIDSHANDHAVING EN HET AANWENDEN VAN MIDDEL EN VOOR DE AANSCHAF VAN VEILIGHEIDSMATERIALEN

Mevrouw De Gussem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het landschap van de kinderopvang wordt heden ten dage vanuit het beleid geconfronteerd met eerder tegenstrijdige boodschappen.

Aan de ene kant lijkt het alsof kinderopvang niets om het lijf heeft en gerust door de eerste de beste 'dienstenchequer' kan gebeuren, anderzijds worden diensten voor opvanggezinnen, kinderdagverblijven en IBO's overspoeld met reglementeringen betreffende veiligheidseisen, vormingsvereisten, enz. Overtuigd van het belang van de kwaliteitsnormen is de sector van de kinderopvang bereid om werk te maken van de vele reglementeringen die op haar afkomen. Ware het niet dat vele inspanningen vaak hoog gegrepen zijn voor bepaalde organisaties.

Een financiële ondersteuning vanuit de provincie zou dan ook een sterke stimulans kunnen zijn.

Op het vlak van veiligheidsondersteuning leven zeker concrete behoeften.

Geschikte vorming voor onthaalmoeders en kinderbegeleidsters op vlak van EHBO en reanimatie moet zowat jaarlijks herhaald worden wil dit effect blijven hebben. De zoektocht naar gepaste mensen is niet zo eenvoudig, de provincie zou hier kunnen helpen door middelen of mensen ter beschikking te stellen.

Daarnaast kan er gedacht worden aan een financiële tegemoetkoming voor de aanschaf van EHBO-koffers, branddekens, rookdetectoren, brandblusapparaten of ander veiligheidsmateriaal.

Ook naar ouders toe zou de provincie een waardevolle ondersteuning kunnen bieden in de vorm van een financiële tegemoetkoming voor vorming aangeboden en georganiseerd door een dienst of instelling voor de betrokken ouders.

Opvoedingsondersteuning moet laagdrempelig zijn en kinderopvanginitiatieven kunnen daar een belangrijke rol in spelen. De middelen die zij daarvoor ter beschikking hebben zijn vaak ontoereikend, zelfs aangevuld met de subsidies die vanuit de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking gesteld worden. Dank u.

GEZONDHEIDSZORG

P. 454: INTERCOMMUNALE VERENIGING LEMBERGE - BIJDRAGE IN DE EXPLOITATIEVERLIEZEN VAN INTERCOMMUNALES: VRAGEN BIJ HET INGESCHREVEN VERLIES VOOR 2003

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het werkingsverlies van de Intercommunale Vereniging Lemberge zou voor het boekjaar 2003 gezamenlijk meer dan 1 000 000 EUR bedragen. Dit is bijna dubbel zoveel als het verlies voor 2002. De prognose 2003 voorzagt nochtans minder verlies dan het jaar ervoor, wat aanvaardbaar was ten gevolge van een aantal onvermijdbare beslissingen in het verleden.

De toelichting bij de begroting 2004 voorziet nu een bedrag van 438 772 EUR als provinciaal aandeel in het verlies. We mogen aannemen dat de provincie en de vennoten van de Provinciale Medische Sociale Intercommunale Lemberge zich vragen stellen over het toenemend negatief saldo.

Uiteindelijk zal het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge, net zoals vergelijkbare verzorgingstehuizen, waarschijnlijk niet uit de rode cijfers geraken ondanks het goede voornemen begin dit jaar, en, om de woorden van gedeputeerde Vercamer te gebruiken 'de raad van bestuur te vragen een permanente waakzaamheid aan de dag te leggen voor de financiële situatie van de instelling, ook in deze omvormingsperiode'.

Blijkbaar heeft deze raad van bestuur de waarschuwing niet opgevolgd.

En toch acht een lid van de raad van bestuur het mogelijk mits enkele ingrepen het verlies voor 2003 nog onder 1 000 000 EUR te brengen.

Na de persmededeling van gedeputeerde Van Der Meiren over de benarde situatie van het zorgcentrum, hopen wij dat de gedeputeerde ons vandaag wil duidelijk maken hoe hij de financiële toekomst van het Provinciaal Zorgcentrum ziet.

Het is in dit dossier geen kwestie van gelijk hebben of gelijk krijgen, maar vooral is het belangrijk voor onze regio dat we verder onze medewerking blijven verlenen om het behoud van het Provinciaal Zorgcentrum te verzekeren.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, het antwoord op mijn vraagstelling over het nu al twijfelachtig duurzaam financieel herstel van het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge mochten we kort na het indienen van mijn vraag uitgebreid vernemen in de pers. Een manier van handelen die naar onze mening beter eerst hier in deze raad kon besproken worden.

Graag hadden wij van de deputatie een toelichting bij volgende vragen:

DEBATTEN

- wat is de oorzaak van het oplopend verlies voor 2003?
- is de beoogde kwaliteitsvolle verbetering van de instelling afgerond?
- vindt de deputatie - de provincie als belangrijkste aandeelhouder - het oplopend verlies gerechtvaardigd?
- zijn alle vennoten bereid aan de intercommunale hun verdere financiële medewerking te verlenen?
- worden naar de toekomst toe initiatieven genomen om tot een aanvaardbaar verlies te komen?

Dank u.

De heer voorzitter

De gedeputeerde heeft gevraagd om nu meteen te mogen antwoorden op wat mijnheer Heyndrickx zegt. Het is inderdaad wat Lemberge betreft niet alleen een gegoochel met cijfers, maar het gaat over mensen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had gevraagd om hierop onmiddellijk te mogen reageren, heet van de naald. Als men een tekst voor zich heeft liggen is dat iets anders dan wanneer men die tekst hoort naar voren brengen omdat men dan een reeks accenten en insinuaties hoort. Daarom zou ik graag onmiddellijk willen antwoorden.

Wat de pers betreft zou ik u willen zeggen dat wij:

1. van uw fractie daarover geen lessen hebben te ontvangen;
2. niet zelf naar de pers zijn gestapt.

Het is naar aanleiding van de persconferentie die georganiseerd werd bij de voorstelling van deze begroting dat er vanuit de pers vragen zijn gekomen, waarop wij hebben geantwoord.

Wat de grond van de zaak betreft.

Wij stevenen inderdaad af op een tekort van – en ik ga het in oude Belgische franken zeggen, want het is voor u duidelijker en voor mij ook gemakkelijker – 40 000 000 BEF. Wij komen van 3 000 000 BEF.

Wij hadden twee jaar nadat wij met deze provincie Lemberge in de feiten hadden overgenomen, samen met een aantal vennoten die bereid zijn geweest om met ons mee te gaan, het fenomenaal tekort – weet u nog van waar we kwamen? – teruggebracht naar 3 500 000 BEF.

Vandaag worden wij geconfronteerd met een tekort van om en bij de 40 000 000 BEF.

Dit is fenomenaal veel. Ja en neen.

Ik nodig u uit om een onderzoek te doen naar elke vergelijkbare instelling in de openbare sector en om eens te kijken hoeveel tekort zij genereren.

Wij genereren een tekort van ongeveer 120 000 BEF à 130 000 BEF per resident.

Ik had deze middag – en mijnheer Veys was aan tafel – nog een gesprek met de directeur van het ocmw-bejaardentehuis in Oudenaarde en vroeg hem, ook naar aanleiding van deze vraag: 'Wat is uw tekort?'

Dat is 30 000 000 BEF voor 160 residenten. Wij 40 000 000 BEF voor 242 residenten.

Is dit een verontschuldiging? Neen, het is gigantisch veel, maar het brengt ons naar een paar vragen die ik aan u zal stellen op het einde van mijn tussenkomst.

Ik ga eerst proberen even te verklaren van waar deze tekorten komen.

Ik weet niet of u een goede week terug Terzake gezien hebt waarin gesteld werd – en niet tegengesproken – dat men er de voorbije vier jaar in de zorgbejaardensector in gelukt is om het krediet, zowel van federaal als van Vlaams samen, met ongeveer 50 % te verminderen.

Ik heb niet nagerkend of het waar is. Dit is op rekening van de journalisten van de VRT die doorgaans, als het op cijfers aankomt, niet direct zo overdrijven, denk ik. Ik weet het niet. Het is nog niet tegengesproken.

Waar komt ons tekort vandaan? Want ik aanvaard het verwijt niet dat wij slecht zouden beheren.

U zegt dat niet, maar anderen zeggen dat.

Als wij slecht zouden beheren, moet men het ons publiek zeggen en moet men ons zeggen waar wij kunnen besparen.

Waar komen de tekorten vandaan? Samengevat:

- er is de invoering van het statuut Kelchtermans: 20 500 000 BEF.
Wij waren de laatste openbare zorginstelling die het statuut hebben ingevoerd. Wij zitten met een reeks personeel dat niet meer statutair is. Met andere woorden, wij hebben personeel dat vlot kan schuiven naar andere instellingen waar men meer zou kunnen gaan verdienen. En ze zouden nog gelijk hebben ook: de werkdruk dezelfde en meer verdienen.
Wij waren dus eigenlijk verplicht om het statuut Kelchtermans in te voeren.
En dan praat ik nog niet over sociale rechtvaardigheidsgronden die er ons toe verplichtten om dit te doen;
 - er is de provisie voor het dubbel vakantiegeld die we moeten aanleggen: 3 600 000 BEF;
 - er zijn de plotse en onaangekondigde – en wij kunnen er ook niet aan doen – budgetwijzigingen in de subsidies die wij vanuit de hogere overheid, zoals men dat zo mooi noemt, moesten krijgen.
Wat onze SP-afdeling betreft: min 10 000 000 BEF, weliswaar nadien met een verlate doorstorting van 5 000 000 BEF, gereduceerd naar 5 000 000 BEF. Maar het blijft een structureel minderinkomen van 5 000 000 BEF;
 - er is de vervanging van zieke statutairen.
Wij zijn een openbare dienst – en straks zal ik de fundamentele vraag stellen – wat wil zeggen dat wij onze zieke statutairen moeten doorbetalen. Zo is dat nu eenmaal. Maar wij zitten hier in een zorgsysteem. Dat wil zeggen dat we in een systeem zitten van 365 dagen op een jaar en 24 uur per dag.
Moeten wij die mensen vervangen, of niet? Ja die moeten wij vervangen, want die werken niet met stenen, niet met stoelen of met tafels, maar wel met mensen. Dus wij moeten ze vervangen.
Kostprijs: 5 000 000 BEF;
 - er zijn kleinigheden, maar die laten we achterwege. Over een half miljoen praten we niet meer;
 - er is de plotse ingreep - ook van bovenaf - waarbij men patiënten in een lagere categorie van zorgbehoefendheid onderbrengt, wat ons 4 000 000 BEF kost. Dus min-inkomsten voor dezelfde patiënten. Men catalogeert ze wel in een lagere categorie waardoor wij min-inkomsten hebben, maar we moeten wel dezelfde zorg verlenen;
 - we hebben een verouderde RVT3, met leegstand ten gevolge daarvan. Dat kost ons normaal, indien we daar ook een volle bezetting zouden hebben, 6 500 000 BEF. Maar goed, daar kunnen we zeggen dat we het in eigen handen hebben;
 - de verplichte toekenning van maaltijdcheques: 3 500 000 BEF.
- Als we dit allemaal samentellen zitten we een eind boven de 40 000 000 BEF.

Wat staat er ons nu te wachten? Want het is nog niet gedaan.

Wat gaan we doen met de loopbaanonderbrekers? Zal dat effectief doorgaan dat de lokale bestuurders, ook wij, de loopbaanonderbrekers zelf zullen moeten betalen? Als we dat moeten doen, zal ons dat 3 000 000 BEF kosten, tenzij men de wettelijkheid of het verplichte karakter ervan afschaft en wij dan zeggen: 'Niemand krijgt het nog. We houden geen rekening meer met uw familiale omstandigheden want we kunnen het niet meer betalen.'

Wij vinden het schandalig dat men terwijl men de koers aan het rijden is of de match aan het spelen is, de reglementen, de regels aan het wijzigen is.

Tenzij men ons zegt dat wij het ook niet moeten betalen. Dan is het ook goed.

Wij weten nog altijd niet met zekerheid of wij de subsidie voor de animatiefunctie - 3 000 000 BEF - zullen krijgen. De kans dat we het zullen krijgen is groot, maar we weten het nog niet. Als we het niet krijgen, is dat nog eens 3 000 000 BEF er bovenop.

De patronale last voor statutairen kost aan het zorgcentrum anderhalf miljoen meer dan voor contractuelen. Zieke statutairen – en dat heb ik al gezegd – worden doorbetaald. En er zijn in de openbare sector nu eenmaal ook 13 dagen verlof meer dan in de privé-sector, wat in Lemberge overeenkomt met negen fulltime equivalenten. Negen fulltime equivalenten vertaalt zich – u kunt ook rekenen – in ongeveer 15 000 000 BEF à 16 000 000 BEF per jaar.

DEBATTEN

Besparen moeten we doen. En we zijn er ook mee bezig daar waar we kunnen.

Waar moeten we besparen? Op personeel? Moeten we de norm die ons is opgelegd niet meer respecteren? Wij werken op dit moment aan de norm waardoor de druk op het personeel bijzonder groot wordt, waardoor zeker iets oudere personeelsleden – en dat zijn er die nog een pak jonger zijn dan ik nu ben, maar die toch al iets ouder zijn – in dat systeem eronder doorgaan of in ieder geval veel vaker ziek zijn dan hun jongere collega's. En de oudere personeelsleden situeren zich dan vooral bij de statutairen. Neem ik die mensen iets kwalijk? Neen, want zij geven dag in dag uit meer dan het beste van zichzelf. Wat moeten we doen? De verlofdagen terugnemen? Kunnen we dat? Is dat verantwoord? Is dit sociaal nog rechtvaardig? Moeten wij de derde doorschaling binnen het statuut Kelchtermans niet doorvoeren? Of moeten we het wel doorvoeren? Als we het niet doorvoeren, besparen wij 5 000 000 BEF, maar op de kap van ons personeel.

Moeten wij de investeringen stopzetten?

Ik wil er u op wijzen – en dit ten gehore van wie het graag of niet graag hoort – dat degenen die voor ons daar de verantwoordelijkheid hebben gedragen ten eerste verantwoordelijk zijn voor het benoemen van zoveel statutairen en ten tweede ook verantwoordelijk zijn voor het feit dat ze in de instelling niets hebben gedaan naar renovatie, naar onderhoud toe. Er werd zelfs geen lakje verf gegeven.

Het is natuurlijk heel gemakkelijk om gedurende jaren niets aan investeringen te doen om dan natuurlijk op een bepaald moment geconfronteerd te worden met een veelheid aan uitgaven die zich op hetzelfde moment aandienen.

Dezelfde uitgaven zouden anders ook gedaan zijn, alleen meer gespreid in de tijd.

Maar wij staan er nu voor. Wij zijn verplicht aan de inspectienormen te voldoen.

Waar gaan we niet meer investeren? Het is een alternatief, zeggen: 'We investeren niets meer.' Maar dan gaan we niet meer voldoen aan de inspectienormen en dan is er gevaar voor sluiting.

Willen we dat risico lopen?

Wij zitten, met andere woorden, in een vicieuze cirkel.

Waar wil men in dit land met de openbare sector naartoe?

Wil men hem nog of wil men hem niet meer?

Als men hem niet meer wil, dat men het dan zegt. Maar wij, en wij niet alleen, maar alle openbare instellingen in dezelfde sector, worden met dezelfde problemen geconfronteerd, met dezelfde tekorten geconfronteerd.

Wat komt de stad Gent tegen in haar ziekenhuis?

Plots worden ze geconfronteerd met een tekort.

Is dat ook slecht beheer?

Neen, dat is geen slecht beheer. Dat is het onoverkomelijke door de politiek die bovenaf wordt gevoerd. Ook de stad Gent kan daar niets aan doen, maar ze wordt wel geconfronteerd met de gevolgen.

Zijn wij nog bereid om die inspanningen te leveren? Willen we inderdaad hier, in dit concreet geval van Lemberge, nog de inspanningen leveren die wij in het verleden hebben gedaan? En ik ben ook niet gelukkig om naar de vennoten te moeten gaan en hen te zeggen: 'Luister, jongens, u bent bedankt dat u hebt meegedaan. We hebben u indertijd wijsgemaakt dat we de tekorten gingen reduceren naar een bijzonder aanvaardbaar niveau,' – en 3 000 000 BEF is meer dan aanvaardbaar – 'maar wij zijn intussen geconfronteerd met externe factoren buiten onze wil, maar we moeten ze wel incasseren en we moeten er wel iets tegen doen.'

Kunnen wij aan het personeel nog meer vragen dan we al gevraagd hebben?

Wij hebben na de toekenning van het statuut Kelchtermans onderhandeld in verband met de achterstallen. Wij voeren dit in vanaf 2002. Maar weet u dat het personeel er recht op had vanaf 1994?

We hebben na onderhandelingen – en ze waren niet van de gemakkelijkste, natuurlijk – met de vakbonden een overeenkomst kunnen bereiken dat wij maar teruggaan tot 2002 en dat wij de achterstallen spreiden over twee jaren. Maar we betalen ze uiteindelijk. Pacta sum servanda.

We hebben een overeenkomst met het personeel en we hebben een overeenkomst met de vakbonden.

Wij gaan die overeenkomst naleven. Per 1 januari zal het personeel binnen het statuut Kelchtermans ingeschaald worden.

Wij gaan een structurele analyse moeten doen. Doen we niet teveel? Doen we te weinig? Moeten we afdelingen sluiten, of niet? Moeten we het geheel sluiten, of niet? Moeten wij 250 residenten de straat opzetten, of niet? Kunnen wij het ons permitteren van daarin verder te doen zoals wij bezig zijn?

Ik stel u een retorische vraag.

Natuurlijk vind ik persoonlijk dat wij alleen al vanuit sociaal oogpunt verplicht zijn om het te doen. Maar het is wel zeer goed dat wij toch beseffen waar wij voor staan.

Ik kan u verzekeren – en ik wil geen paniek zaaien, verre van – dat de oorspronkelijke voorstellen zoals zij uit de instelling kwamen voor een begroting 2004 - waarbij geen enkele overbodige vraag was, waarbij er geen enkele luxe-vraag was - een tekort van 60 000 000 BEF bedroegen. Dus als ik op een bepaald moment '1 500 000 EUR' heb uitgesproken, is dat niet zomaar uit de lucht geplukt.

Met zo een tekort ga ik niet naar een raad van bestuur. Het moet onder de 40 000 000 BEF gebracht worden. Men is daar nu volop mee bezig. Men is aan het snijden. Men is pijn aan het doen, veel pijn aan het doen. Men is in een aantal diensten pijn aan het doen. Maar het zal niet anders kunnen.

Mijn voorstel, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, is dat we de grootste waakzaamheid aan de dag leggen, wat wij ook doen.

Ik zeg niet dat Lemberge voor mij een fulltime job is, maar ik ben er toch dagelijks mee bezig. Gelukkig hebben wij indertijd de beslissing genomen om een paar van onze topambtenaren, en zeker een van onze topambtenaren, de belangrijke rol van secretaris en coördinator in het zorgcentrum te laten vervullen. Deze rekening brengen wij nog niet eens in kaart. Gelukkig, ook voor ons, hebben wij daar iemand die met kennis van zaken de zaak opvolgt, bijstuurt, bespaart waar het kan, maar er natuurlijk van uitgaat dat de kwaliteit van de zorg van die bejaarde mensen die aan ons zijn toevertrouwd primordiaal is.

Het is onze zorg, onze verantwoordelijkheid, althans zolang wij als openbaar bestuur vinden dat dit onze verantwoordelijkheid en onze zorg ook is.

Ik ben blij dat u uw tussenkomst hebt gehouden omdat dit toelaat een aantal dingen hier op een rijtje te zetten.

En wie sprak van sociale afbraak binnen deze provincie?

Wij voorzien in onze begroting een verhoging van een kleine 120 000 EUR meer dan wij aanvankelijk hadden voorzien. Wie spreekt hier van sociale afbraak? Wie zegt hier dat wij onze verantwoordelijkheid niet nemen?

Wij nemen ze wel, maar in zo een essentiële dingen moeten we, als wij daarmee geconfronteerd worden natuurlijk, keuzes maken. Ofwel zeggen we 'wij geven daar de absolute prioriteit aan' ofwel laten we een aantal andere dingen nog doorgaan die ook bijzonder nuttig zijn. Maar het is het een of het ander. Wij kunnen dezelfde euro maar een keer uitgeven. En wij geven, althans dit is het voorstel, in dit geval prioriteit aan de mensen die aan onze zorg zijn toevertrouwd en effectief tot de meest zwakken, de zorgbehoevenden in onze samenleving behoren.

Dank u.

Applaus

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Lemberge ligt in mijn streek. Ik weet heel goed hoe noodzakelijk dit centrum is en het moet in ieder geval blijven. Maar de onkosten die de gedeputeerde aanhaalt, wisten we van in het begin van dit jaar. Ze hebben getracht ze te verbeteren. Ik zit daar niet in dus ik kan niet zeggen het is dit of het is dat. Maar als ik de cijfers zie, zowel deze die in de begroting staan of deze die in de krant hebben gestaan, gaat dat van 2 500 000 EUR tot 1 000 000 EUR dan moet men niet verwonderd zijn dat ik daar een vraag over stel. Ik zeg niet dat het een slecht beheer is ...

De heer voorzitter

De gedeputeerde heeft zich niet verwonderd over het feit dat u een vraag hebt gesteld. Als ik hem goed begrepen heb was hij u dankbaar dat u de vraag stelde om de zaak te laten duidelijk stellen.

DEBATTEN

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De bezorgdheid van onze collega heeft niet de bedoeling dat wij hier kritiek willen uiten over Lemberge. Wij appreciëren de inspanning enorm. Wij hebben er ook altijd achter gestaan en we zullen er blijven achter staan. Ik wil toch duidelijk stellen dat er daar geen twijfel over bestaat.
Dank u.

De heer voorzitter

Het was noodzakelijk dat u dat nog zei en ik was verkeerd als ik u het woord niet wou laten nemen. Ik heb trouwens verschillende leden van uw fractie zien applaudisseren na het antwoord van de gedeputeerde, wat op de meeste banken het geval was trouwens.

EINDE VAN DE ZITTING